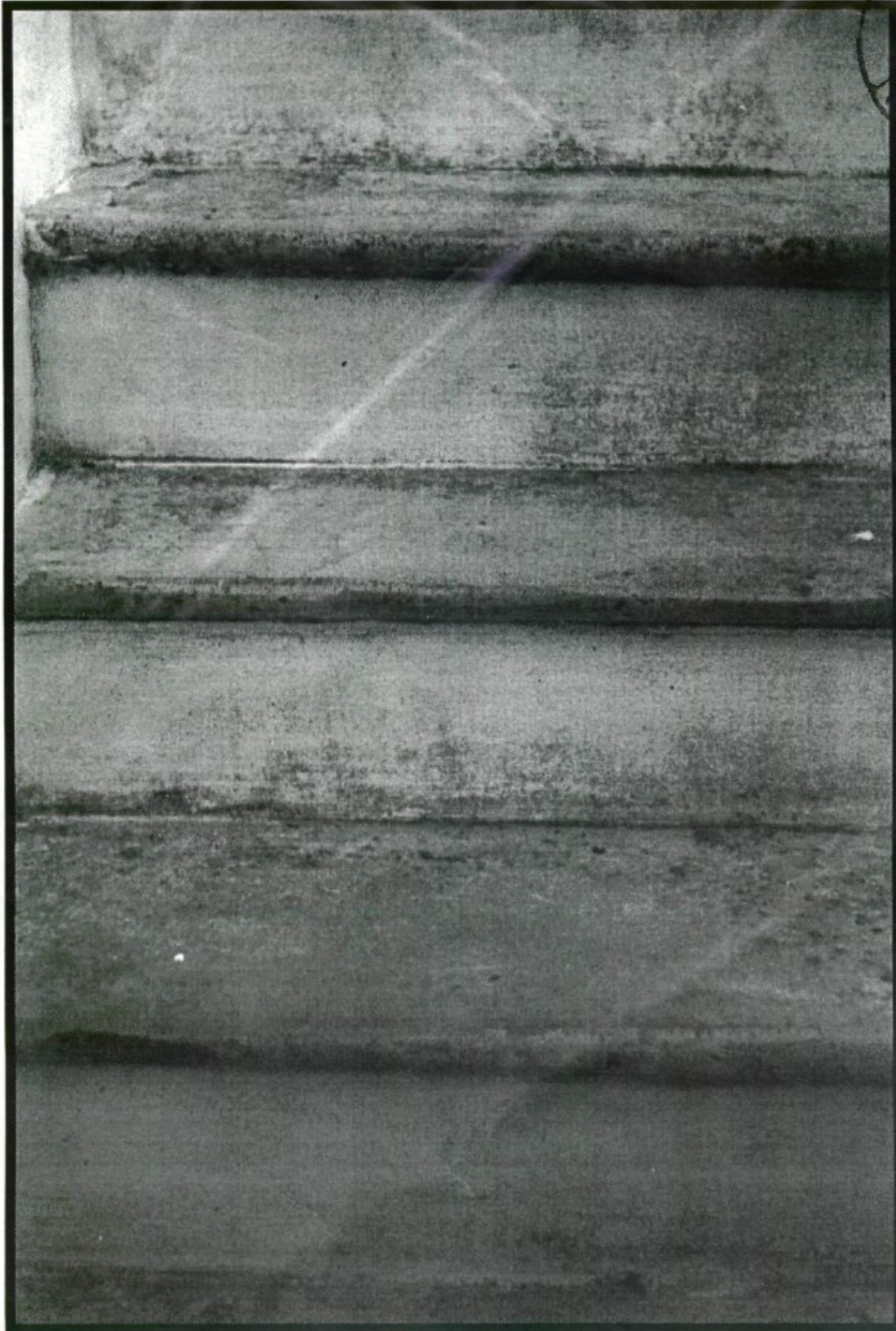

UDAE

NÚMERO 24 - MARÇ - ABRIL 1997

Recepció de Premi
Fons de Mollors
Carrer Princess, 24
09240 - Sant Joan

*Encarat sempre amb el vent
a contracorrent m'he fet
i vivint tots els meus dubtes
aquí sóc, aquí vull ser*

Raimon

CONSERVES

Rosselló

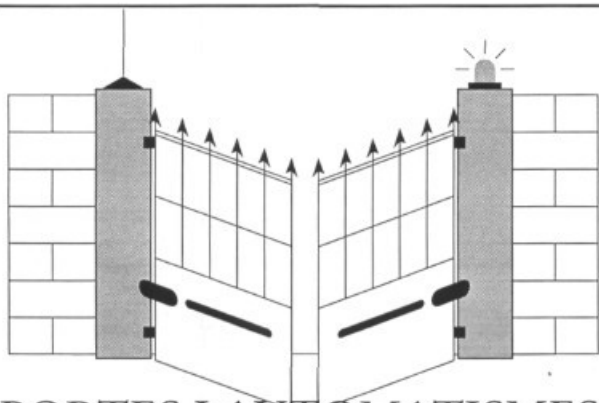
Tàperes - Olives - Bacallà - Vinagre - Olis

ROSSELLÓ MALLORCA:

CTRA. DE INÇA A ARTÀ, KM. 9.
07430 LLUBÍ - MALLORCA
TELS. (971) 52 20 29 - 52 22 11
FAX. (971) 52 25 54

ROSSELLÓ SEVILLA:

CTRA. SEVILLA A PUEBLA, KM. 10.
APARTADO DE CORREOS Nº 27
41100 CORIA DEL RIO - SEVILLA
TEL. (95) 477 08 88 • FAX. (95) 477 46 63

PORTES I AUTOMATISMES

M. ALOMAR

FABRICACIÓ I AUTOMATITZACIÓ DE PORTES

BASCULANTS - CORRADERES
ABATIBLES - ENROLLABLES

C/. Rector Tomàs, s/n. - Tel. 52 23 83 - 07430 LLUBÍ (Mallorca)

Mateu Cabanellas

Construcció de marges

C/. La Costa, 13
07430 Llubi

Tels: 52 20 15 - 52 22 68

L'INSTITUT DEL PLA HA DEIXAT DE SER LA UTOPIA DEL PLA.

Es difícil poder expressar només amb un caramull de lletres i en un espai limitat tot el que hom sent.

Aquest darrers dies, el que més ha acompanyat la gent del Pla, i especialment les seves AMPA, ha estat el molt d'anys, l'enhorabona, les fortes aferrades, la brillantor d'ulls controlant llàgrimes fugidores, les rialles d'orella a orella i a dins de cadascú la satisfacció d'haver guanyat el trofeu tan desitjat.

Sí, l'Institut del Pla, ha deixat d'esser un fantasma, empresonat des de fa molt d'anys en garjola de paper i lletra perfectament arxivada en qualsevol despatx ministerial.

I no ha estat seguint les pautes del dit i fet. Al 1987, ara fa deu anys es va començar la tramitació de la seva construcció a Sineu. Posteriorment va esser ratificat aquest projecte amb un acord de la Mancomunitat del Pla de Mallorca, i cada un dels catorze ajuntaments que la formen, van donar individualment el seu vist i plau.

Però si no us importa durant uns segons canviar de llengua, cal afegir que "*las cosas de palacio van despacio*". Sí, el Govern Central d'aleshores pareixia un poc adormit amb la comarca del Pla. Tot i que l'any 91 sembla que va aparèixer una partida pressupostària per aquest afer, és evident que la situació del Pla, en aquells moments no afavoria la seva construcció: cap poble tenia les aigües netes i brutes canalitzades, i sanitat que així ho exigia, hagués posat el crit al cel! (que és sinònim de denegar tot el procés)

I com qualsevol rondalla... "*espera que esperaràs*"... El pastís va passar per davant nostre, i qualsevol altre més acomodat se'l va menjar. I...conte contat, conte acabat.

Potser sí que les administracions corresponents s'anaven enviant cartetes. Així van passar els anys. Tothom en el seu redol confiant que els papers servien per qualque cosa, però desconfiant ja de tothom, quan dins nostre germinaven llavors d'enveja en veure com les zones costaneres s'omplien d'instituts.

Sort que qui és pare o mare sempre vol el millor pels seus fills i filles! Aquest criteri ancestral ha estat el motor que ja el curs passat va fer moure a les AMPA del Pla, en veure que aquest Institut imaginari no estava contemplat al Mapa Escolar de Mallorca. Tot els plans previstos van caure per si sols, en arribar l'època d'eleccions generals i en confirmar-se el canvi polític.

Esperança i desesperança, podria ser el mateix; els retalls pressupostaris arribaven a tot els indrets socials. L'Institut del Pla, tenia punts per quedar oblidat en qualsevol racó del món. Però en tornar a començar el curs les AMPA del Pla, feels als seus principis, van tornar a sorgir més unides i potser amb el crit de la desesperança de **l'ara o mai**. Les seves reivindicacions ja transcendien del tema estrictament educatiu; es defensava el Pla per damunt de tot! S'ha tret a la llum pública que essent catorze pobles, els nins i nines del Pla estan repartits en nou Instituts diferents, i així és una grosseria. S'ha proclamat que no hi ha dins el Pla cap ajuntament que pugui avançar els doblers com han fet molts pobles de la costa. S'han recollit 9.000 signatures demanant l'Institut i s'han enviades a tots els estaments polítics que es tenien a l'abast (al President del Govern Balear, al Defensor del Poble, a Convergència i Unió, al Director Provincial del MEC, al Director Provincial d'Educació). S'ha anat a totes les Fires possibles per reivindicar els drets de la gent del Pla. Han sortit de forma regular articles a la premsa. S'han enviat unes mil cartes de nins al Sr. Romero, Director Provincial del Mec, demanat pel seu futur... i a la fi, **L'INSTITUT DEL PLA HA DEIXAT D'ESSER LA UTOPIA DEL PLA.**

No volem saber qui es penja les medalles; per nosaltres només n'hi ha una i l'ha guanyada la gent del Pla.

FESTA DE L'ERMITA.

La festa de l'Ermita es pot resumir amb la festa dels "quintos", l'ofici, el concurs de dibuix, la paella, el pal ensabonat i el ball de bot. El dilluns de Pasqua els "quintos i quintes" preparen el bar perquè la festa pugui durar fins a l'aua. El vespre els regidors de l'ajuntament reparteixen el sopar a la gent. Mentre, els grups ja comencen a tocar per animar els més balladors, solen ser els de més edat. La festa pels joves comença després, els grups "Fora des Sembrat", "Insect Cream", "Berlitz" i "Shitonface" comencen a fer un renou estrident (segons els més grans) i a engrescar els joves per començar una nit boja. La nit acaba amb claror i tot just, sense quasi descans, comença l'altra festa. En Toni "Boira" és pertot arreu, pareix el veritable coordinador de la diada. El matí del dimarts és obligatòria la volta pel recinte i comprar un siurell, una olleta... Les altres són opcionals. L'ofici fa de nexa pels més grans entre el matí i el dinar, si no fos per l'ofici no hi ha res a fer fins assaborir la paella. El concurs de dibuix és el nexa pels més petits, els del club d'Esplai es passen tot el matí repartint fulls i penjant els dibuixos. Després del dinar i els seus extres ja ve el pal ensabonat, on els més valents i valentes s'esforcen per aconseguir una botella de cava i una ensaïmada per repartir entre vint persones. L'animador, incansable, de la tangana és en Toni, amb el megàfon crida a la participació, reparteix els presents, anima els participants, anuncia el que hi haurà... Els ac-

tes acaben amb la ballada popular on els balladors dels Tapers en festa donen la cara per fer ballar a la gent. Sense més noves fins a la pròxima.

LLIBRE 100 ANYS ÈRMITA.

Del centenari de l'Ermita en va sortir un llibre "Ermita de Llubí 1896-1996. Notes històriques". El dilluns 31 de març es va presentar el llibre a la capella de l'Ermita. La capella va quedar petita davant l'allau de gent que hi va acudir. El llibre va poder sortir a la llum gràcies a l'esforç del rector ja que en cap moment va tenir la col.laboració econòmica de l'ajuntament. La publicació ha estat coordinada pel rector, Joan Rosselló, i Biel Alomar "Coves". El llibre recull la història de l'Ermita del Sant Crist però si en voleu saber alguna cosa més COMPRAU-LO pel mòdic preu de 1.000 pessetes. El llibre va tenir una bona acollida entre el públic i el dia de la festa de l'Ermita se'n varen vendre més d'un centenar.

Planas

Laboratori fotogràfic

Plaça de la Carretera, 7
07430 - Llubí
Telèfon 52 21 76

Planas, C.B.
C/ Aragó, 82
07008 - Ciutat de Mallorca
Telèfon 25 01 98

A L'ERMITA DEL SANT CRIST DE LA SALUT I DEL REMEI.

Goig.

Fa anys qu'els llubiners,
per Pasqua Florida,
tots junts en processó
se'n pugen a l'Ermita
del Sant Cristo del Remei
i cantant l'Ave Maria.
Gent de tota la comarca,
rica, pobra i senzilla
i l'alegre rossinyol,
que el torrent habita,
amb suprem càntic de fe
segueixen la comitiva.
En arribar allà dalt,
sense conèixer fatiga,
tots junts en gran amor
celebren la Santa Missa
dant les gràcies al Senyor
pel bon pa que los envia

Berenada.

La festa de l'Ermita,
una agradable jornada,
comença de bon matí
i a posta de sol s'acaba.
És una costum antiga
fer allà la berenada,
costum que encara segueix,
sol esser d'una panada,
de crespells i robiols....
però, ningú d'arengada.
Val la pena s'anar-hi
només per veure la manya
que qualque madona té
per estoviar la pasta.
Panades fenomenals
amb una sola tallada,
quatre pèsols que encalcen,
grell comú... i sobrassada.

El capvespre.

Quan el sol comença anar

poc a poc cap al ponent,
llavors comença el jovent
a riure, córrer i ballar.
Fradinetes ben pintades,
garrides com un ramell,
i hi ha qualque bergantell
que les s'acaba a mirades.
Algun, el més atrevit,
ja prova per festejar
i, elles, abans d'entrar,
ja li diuen: fuig mosquit.
Comencen les corregudes,
pets al.lots és la primera,
i veis qu'el qui va darrera
bé ne pega de premudes!
Després és p'els bergantells
i n'és molt interessant
veure-los allà voltant
sense rampa p'els turmells.
Acabades les carreres
llavors se comença el ball
i es qui sol esser més gall
sempre balla les primeres.
Solen botar molt lliqueros
els qui són bons balladors
fent alard de tals honors
ballant jotes i boleros.
Altres rallen, van i vénen
per amunt o per avall;
altres contemplen el ball
i així tots s'entretenen.
Lo que rom més els cervells,
per la festa de l'Ermita,
és aquell pita qui pita
de bufetes i siurells.
El sol ja toca la posta
i jo m'he cansat d'escriure;
podeu, cantar, ballar i riure,
jo me'n vaig cap a canostra.
Abans d'acabar un conseli:
No aneu mai a l'Ermita
sense fer una visita
al Sant Cristo del Remei

Biel Frontera Gelabert
(abril, 1960).

EL CIRC WILLIAMS.

L'espectacle més gran del món, el circ. És un espectacle que en el moment que transcorre davall una carpa ja agafa una dimensió diferent, el circ pot crear emocions que no pot crear cap altre espectacle, es viuen unes emocions estètiques considerables. És un espectacle rodó, es pot veure de totes les bandes, no hi ha trampa. Tot el que s'esplica en el circ és veritat, és diferent d'altre tipus de representació en la que mai se sap el que passa darrera l'escenari.

Els dies 20, 21 i 22 de març el Circ Williams es va instal.lar a la finca des porrassaret, devora la plaça del Molí de son Rafal. Entre la carpa, les rulots i els animals acopava tota la finca i el carrer que va cap el futbol. Durant quatre o cinc dies el passeig per l'avinguda tenia una aturada quasi obligatòria. La curiositat ens mata i ningú es podia reprimir d'aturar-se davant la carpa per mirar i mirar.

DESTROSSES A L'ESCOLA.

Són les 5 de l'horabaixa i els nins deixen les classes, l'escola queda tranquil.la i esperarà un altre dia el retorn dels alumnes i mestres. El retorn no serà com el de cada dia, aquesta vegada (la matinada del 17 d'abril) els nins i mestres trobaran l'escola feta un desastre. L'escola no va ser l'única afectada aquella nit de les cabòries de dos joves. La tenda de ca na Bet de "can Sastre", la benzínera i la perruqueria d'en Gabriel Ramis també varen sofrir diversos desperfectes i robatoris. Amb les proves, les emprentes i la manera d'actuar dels autors, la guàrdia civil ha intuït que es tracta de dos joves. La guàrdia civil també relaciona les pintades aparegudes pel poble i les destrosses que es produïren l'estiu passat amb les del 17 d'abril.

Tothom ha fet desastres de jove però n'hi ha que passen la mida. Nosaltres de petits entràvem al pati de l'escola, els caps de setmana ens hi deixaven jugar a bàsquet i a futbol i qualque vegada hi vàrem entrar, tothom sabia com fer-ho i per on, però mai no vàrem arribar a aquests extrems. Deu ser que el tall generacional s'ha produït entre aquests joves i nosaltres? Deu ser que nosaltres ja no entenem els joves? Deu ser que ells no tenen les eines necessàries per expressar-se? Deu ser que els pares se'n despreocupen? Són dos aprensius? Són dos insociables? En tenen ells la culpa? Pot ser no sigui per tant? Els han d'escarmentar? Han de menester mesures especials per corregir el seu comportament? Deu ser que no tenen cap alicient per a la vida, que no tenen expectatives de res? Deu ser que nosaltres no els sabem oferir el que volen? Deu ser que tenen problemes de drogues? Què deu ser?

**"SA
NOS
TRA"**

CAIXA DE BALEARS

**SETMANA CULTURAL
DE L'ESCOLA.**

Els dies 24, 25 i 26 de març l'Escola va fer la VI Setmana Cultural amb el patrocini de l'AMPA i l'ajuntament. Les distintes activitats preparades pels mestres foren: taller de crespells, brenar a l'ermita, visita a Vinagrella, taller de revista, video de Mallorca, taller d'enquadernació, gimcana pel poble, taller de pasta de paper, taller de plàstica, contacontes i espècies protegides. Un ampli ventall, que és axí com ha de ser en una setmana cultural, ja que les activitats anaven adreçades a que els nins i nines s'ho passassin bé i a abandonar la rutina escolar del dia a dia.

CORDIAL ACOMIADAMENT.

Cordial acomiadament de la regidora del PP, Magdalena Alomar de "cas Xato", en un ple presidit per les bones maneres, la contínua rectificació sintàctica que es feren els regidors i l'ambient de broma propiciat pel secretari, Joan Seguí. A vegades va bé un poc de "caxondeo institucional" i deixar de banda la serietat dels penaris.

La, a hores d'ara, exregidora va elegar motius professionals per deixar el càrrec i va donar les gràcies a tot el consistori per així com havien anat les coses durant aquest any. Darrera na Magdclena en Joan Martorell Oliver de "can Fonoll" i en Joan Torrens Ferragut de "son Bernet" varen renunciar a pendre càrrec com a regidors del PP, també per motius professionals. El següent a la llista és en Rafel Alomar "Fogueró" que prendrà posició del càrrec una vegada que sigui retificat per la junta electoral central.

ELS CURSETS DE BRODAT.

L'ajuntament, dins el programa de cursets, tenia previst el curset de brodat. El curset de brodat, impartit per na Maria Ordines, va començar amb una sèrie de dificultats el dia de la Fira. Aquest curset va acabar pel febrer però les brodadores i la professora del curset varen quedar d'acord perquè després de Pàsqua tornassin començar les classes. Aquest segon curset havia d'anar a compte de les brodadores, s'havia de fer al marge de l'ajuntament. Mentre el curset havia de començar algunes de les brodadores, per no perdre el fil del que havien après, varen decidir desplaçar-se a Muro perquè na Maria no podia començar les classes fins unes setmanes després.

Mentre s'estava esperant que començàs el segon curset l'Associació de la Tercera Edat va organitzar un altre curset de brodat. Aquest curset el varen aconseguir del Consell i havia de venir una professora des del mateix Consell per impartir-lo. Amb aquest altre curset es va donar la coincidència que a Llubí hi havia dos cursets de brodat donats per dues professores diferents i que provenien un del Consell i un altre subvencionat pel Govern Balear, cap des de l'Ajuntament.

Quan des de l'Ajuntament se n'adonaren que hi havia dos cursets a la vegada el Regidor Tomàs Campaner va anar a parlar amb la professora procedent del Consell i li va dir que ja tenien una professora pels cursets de brodat (fent referència a na Maria Ordines) i que no importava que vengués. La professora de la Tercera Edat no va fer cas al senyor Campaner perquè ella no hi tenia res a veure amb l'Ajuntament ja que venia de part del Consell. O sigui, que ella (lògicament) havia d'impartir el curs a la Tercera Edat digui el que digui una persona sense cap autoritat per dir-li el que ha de fer.

L'ACAMPALLENQUA.

El Club d'Esplai "Es Turó" i la Revista UDOL s'engrescaren un any més en repartir els cartells i la propaganda de l'Acampallengua. A les reunions amb l'Obra Cultural Balear per organitzar "alguna cosa" en defensa del català es va decidir que l'any 1997 no es faria el Correllengua. La decisió va ser presa perquè era qüestió de canviar un poc la dinàmica i no quedar enrrocats en un correllengua que es podia fer rutinari i deixar de tenir la força i la il·lusió dels altres anys. L'acampallengua va ser el canvi acordat i s'havia de fer a Inca. El nom d'Acampallengua aglutinava tota una sèrie d'activitats (campionat de truc, taller de ximbombes, taller de sexualitat, taller d'escalada, taller ecològic, conferències, concerts...) que es feien a diferents indrets d'Inca, la capital de la llengua per un dia.

Des del matí un bon grapat de llubiners i llubineres varen partir cap a Inca per participar de la diada. Els actes varen començar amb el passacarrers animat per colles de xeremiers i caparrots. Na Marta Riera de "cas Cabo" amb el flabiol i na Caterina Gelabert de "can Coramet" amb un caparrot foren animadores actives de la passejada. Després del dinar varen començar les diverses activitats, així en Pere Planes de "can Pipes" i en Biel Gelabert de "can Coramet" varen ser el guanyadors del concurs de truc (un concurs ben fluxet). Els nins de l'esplai, els monitors i alguns pares s'entretengueren amb els grups d'animació infantil. Altres llubiners participaren en el taller de ximbombes i en els altres actes preparats.

A la torrada, per sopar, varen fer pinya per poder menjar en les millors condicions i no quedar sense gana. La xulla pareixia de verro, no hi havia qui la torràs, però quan hi ha fam... Amb la panxa plena varen partir cap a la Plaça de Toros. Amb la marxa que duien els llubiners segur que varen contribuir de bon de veres a la gran animació que hi havia al concert. La Companyia Elèctrica Dharma va ser genial, la veterania és un grau. No s'han de menysprear els altres grups com "Ja t'ho diré" o els "Madame Butterfly" però els de l'Elèctrica són massa.

Per finalitzar el dia tots o quasi tots partiren cap a l'acampada, d'aquí ja no es conta res (secret de sumari). Tan sols podem dir que l'endemà tothom estava més fresc que una cama roja (o no).

TINTORERIA - RENTADURIA

TOT BEN NET

Mercat des Tennis **Los Geranios**
 Juan Crespi, 13 Sta. Catalina de Siena
 Local 4 Local 10
 Tel. 45 48 98 Tel. 71 38 74

PALMA DE MALLORCA

BREUS.

- La processó del Dijous Sant va passar sense pena ni glòria pels carrers de Llublí. La tradició penitent en el nostre poble no és molt afortunada i així es deixà veure amb el número de "siríneus" de les confrades de la Mare de Déu de Lluc i la de Santiago, es podien comptar amb els dits de la mà.
- La banda de cornetes i tambors va tocar a la processó del Divendres Sant de Sineu.
- La volta dels quintos i quintes d'enguany va ser poc sonada. Els quintos i quintes de cada any es tornen més tranquils i no responen a les expectatives de la gent. Quasi no feren renou.
- La Colmenera és l'única botiga d'alimentació de productes balears que hi ha a la capital de l'estat. Devora la Plaça d'Espanya de Madrid hi ha un racó on hi ha camaiot, sobrassada, vi de Binissalem, coques, panades, cocarros, ensaïmades i olives trencades de Llublí, les prestejaries estan plenes d'olives Rosselló.
- Madò Martina "de can Busquet" va sortir a l'Informatiu Balear del 10 d'abril. Madò Martina segueix amb la seva lluita particular contra les brutors d'Inca.
- El 13 d'abril els quintos i quintes de 1949 celebraven el seu aniversari. Amb un menú de 3.150 pessetes commemoraren la seva pròpia festa en el restaurant Los Dragones.
- Els amics de la placeta de son Ramis no deixen de celebrar la festa de les falles. La petita gran cremada per sant Josep que no hi falti.
- El dia 16 d'abril na Margalida Miquel "de ca na Rossa" va presentar el llibre d'Antoni Serra "El (meu) darrer testament literari". L'acte va tenir lloc en el centre de cultura de sa Nostra de Palma.
- Aquesta vegada va ser a son Pardo on la banda de cornetes i tambors va actuar, va ser el 20 d'abril.
- Dia 25 d'abril en Biel Alomar "de can Coves" a la biblioteca de Capdepera va fer una conferència sobre Llorenç Villalonga amb el títol: La societat que descriu Llorenç Villalonga.
- Dia 29 d'abril un tractor va trabucar dins la finca que hi ha entre el tros de carretera d'entre el camí de Sineu i el de Costitx, en el "Canyaret". El tractor el conduïa l'amo en Llorenç de "cas Pastor", pareix ser que el tractor va

- entrar massa dins la voravia de la carretera i a causa de la fondària de la finca va tombar. El conductor no va patir res greu i va ser auxiliat per la gent que passava aleshores per l'indret.
- Una altre empresa llubinerana que donà a conèixer els seus productes fou "Sa Llubinerana". Va participar a la XIII mostra de cuina que va tenir lloc al recinte firal de l'IFEBAL.
- En Miquel Campaner va quedar finalista del darrer concurs de gloses d'Ultima Hora.
- L'1 de maig el sindicat USO va reunir uns 350 simpatitzants a l'Ermita per celebrar el dia del treballador.

SUBVENCIONS.

El dia 9 de maig l'equip de govern va convocar les entitats locals a una reunió a l'ajuntament. La reunió era per avisar del termini per presentar el pressupost per poder tenir dret a les subvencions de l'any 1997. Es convoca a una reunió i es dóna un termini d'una setmana per presentar els pressuposts quan encara és l'hora que s'hagin repartit les subvencions de l'any 1996. No s'han repartit malgrat que dins el seu àmbit d'actuació totes les entitats han fet la seva feina. Com a mínim les entitats cobrarem dins el 1998 les subvencions del 1997, com a mínim, perquè ja ens trobam en el mes de juny i si cada any la cosa s'allarga de la mateixa manera arribarem a demanar subvencions a cinc anys vista. A vegades ens agradaria que Dalí, Buñuel o Lorca fossin vius.

REGISTRE CIVIL DE LLUBÍ

(Llubí, 16 de maig de 1.997)

NAIXEMENTS:

Llorenç LLobera Tenerife, dia 15 de març de 1.997.
Rafel Perelló Ribas, dia 5 de maig de 1.997.

MATRIMONIS:

Joan Bennàsar Ramis amb Francisca Martorell Bestard, dia 5 d'abril de 1.997.

DEFUNCIONS:

Josep Serra Llompert, dia 4 abril de 1.997.
Catalina Carbonell Perelló, dia 10 abril de 1.997.
Magdalena Alomar LLompert, 19 abril de 1.997.
Magdalena Perelló Alomar, dia 3 abril de 1.997.
Francisca Salvà Alomar, dia 5 abril de 1.997.

SA TAPERERA

BAR - RESTAURANT

CUINA MALLORQUINA

CARN TORRADA

C/ Doctor Fleming, 5 • 07430 Llublí
Tel.: 52 21 95

PER CORREU ENS ASSABENTAM...

- de la trobada de l'**Obra Cultural Balear** que va tenir lloc a Lluç amb motiu de la commemoració dels seus 35 anys. El diumenge 13 d'abril fou el dia escollit.
- de la publicació del número 0 del butlletí "Amics del Teatre Mar". Constitueixen l'equip de redacció el llubiner **Joan Arrom**, Josep R.Cerdà i Jaume Marcè.
- de la celebració del **VI concurs de conte curt Sant Bartomeu**. Organitzen aquest certamen l'Ajuntament de Montuïri, la Correduria d'Assegurances Gomila i la revista Bona Pau. Si algú està interessat que es posi en contacte amb la redacció i li oferirem les bases.
- de la inauguració de l'"Astrosplai i Natura" que va tenir lloc el passat 11 d'abril a l'**Observatori Astronòmic de Costitx**.
- de la celebració del II cicle de música tradicional. Aquest cicle estava organitzat pel Consell Insular de Mallorca i el Teatre Principal. Hi participaren, durant el mes d'abril, entre d'altres, el grup irlandès **Dervish, Sis Som, Xaloc i Biel Majoral**.
- de la inauguració de les noves instal·lacions de l'**Aeroport de Palma de Mallorca** que varen tenir lloc el 12 d'abril. La redacció rebé una invitació.
- de la setmana d'**ONGs** que va tenir lloc al Campus de la Universitat de les Illes Balears del dia 14 al dia 18 d'abril.
- de la publicació del tercer número del fanzine **CAO (Club d'Amics Ocults)**. Hi trobam un bon bollit de notícies d'aquest conegut grup mallorquí.
- de la sortida al carrer del número 7 del butlletí d'Arca, l'**Inform Arca**. Rebem al mateix temps un pin d'aquesta necessària i important associació.

SANT JORDI.

"A través de les cròniques se'ns mostra, el màrtir violent del nom pacífic, com una mena de Perseu, matador de monstres i alliberador d'Andròmeda. O tal vegada més encara com una mena de Tirant lo Blanc, net de tota feblesa carnal i obrador de proeses bel·licoroses...

Bell cavaller, monsenyer sant Jordi, del cabell de la flama i de la gesta en flor, qui retorneu cada any amb el ritme mateix que porta l'abril i escampa la sang vegetal de les roses. Del primever retorn del vostre cavall blanc, la catalana terra, plena d'esdevenidor, se n'enjoia i se'n trasbalsa. Record de la vostra rossor, comencen les ginesteres d'enflairar-se d'or i s'han enflamat els rosers amb l'incendi fresc de les vostres roses." (Llorenç Riber).

El dilluns de Sant Jordi (dimarts i mercat) l'Escola va aprofitar el mercat per anar amb els al·lots a veure, fullejar i si s'escau atreure els nins cap a la lectura. De retruc pogueren aprofitar per fer una volta pel mercat, molts de dies poc concorregut.

El mateix dia l'IES Pau Casesnoves d'Inca en motiu de la celebració de la Segona Setmana del Llibre va convidar la Revista Udol a un debat sobre la premsa forana: "La premsa forana: passat, present i futur". Va ser una experiència grata en la que es va intentar donar una visió general de la premsa forana i els seus problemes més greus. Es va coincidir que encara que la premsa forana compta amb bona salut és gràcies a l'aportació desinteressada dels seus membres, ja que des de les institucions poc es fa per alleugerir les seves dificultats.

El dia de Sant Jordi la Biblioteca Municipal es va afegir a la festa del llibre i la rosa. El capvespre es venien llibres a més bon preu. Els llibres infantils i juvenils eren els que més destacaven, però sense oblidar els gusts per als més grans.

III DIADA PER LA LLENGUA.

A la III Diada per la Llengua, la Cultura i l'Autogovern també hi va haver presència llubinerera. Na Caterina Gelabert de "can Coramet" amb el seu grup de teatre "Brut Grup" ja de ben de matí feien de les seves pels carrers de Palma animant a la gent a la participació. És habitual veure'ls en actes com aquests fent "hapenings" per fer propaganda o cridar l'atenció de la gent amb l'objectiu d'animar-los. En Toni Contestí i na Marta Riera amb les xeremies i el flabiol, toca que toca, formaren part del grup més renouet de la diada.

Cada poble de Mallorca tenia un racó destinat perquè la gent s'hi trobàs. La idea no va tenir molt d'èxit, al manco per la gent de Llubí. Molts estaven dispersos pel Born i a l'hora de fer la foto oficial d'Udol només n'hi havia la meitat. A la vegada que a Menorca, Eivissa i Formentera milers de mans es varen aixecar per reclamar els nostres drets com a poble. La diada d'enguany no va ser tant vistosa com la de la Plaça Major de l'any passat en la que en va formar un gran mural.

ESCOLES MALLORQUINES.

A partir del dijous 17 de maig vàreu poder veure com tres senyeres presidien l'entrada de les escoles. Amb el lema "Junts per la llengua" els mestres i alumnes s'afegiren a les reivindicacions per normalitzar la presència del català a la vida quotidiana del nostre poble, el català com a medi vehicular per poder-nos expressar en qual-sevol àmbit de la vida. El dia 17 de maig a Palma el col·legi Duran Estrany també va participar a la trobada d'Escoles Mallorquines. L'escola va fer un tros d'una de les quatre barres del mural que es va estendre per les Voltes de Palma.

UDOL A LA GRAN ENCICLOPÈDIA DE MALLORCA.

El diumenge 27 d'abril va sortir el col·leccionable de la Gran Enciclopèdia de Mallorca que comprenia de les paraules "Tuent" a "Ullaró". La revista Udol està inclosa entre aquestes dues paraules. La nostra revista surt representada amb la portada número 13. Aquí us oferim el que diu de nosaltres: Publicació editada, des de 1993, a Llubí per l'Associació Cultural Udol. Ofereix informació local i conté seccions dedicades als esports, la gastronomia i l'opinió. És de periodicitat bimensual i és redactada íntegrament en català. Com haureu observat hi ha una incorrecció, la revista és bimestral i no bimensual.

PARTIT D'ALT RISC.

El dia 25 d'abril s'havia de celebrar el partit de futbol sala que enfrontava els equips del Llubí FS i el Uetam. Uns dies abans de la disputa del matx el president del Uetam va declarar que havia rebut amenaces de "que si vénien a Llubí els mata-rien". El partit havia aixecat expectació i havia estat classificat d'alt risc. Ja havien fet presència la guàrdia civil i un caramull d'àrbitres pensant que seria un partit mogut. El partit no es va celebrar aquell dia, no va ser per l'alt risc ni per culpa dels àrbitres. El capvespre d'aquell mateix dia algú va tenir la genial idea de pintar la pista del poliesportiu. Quan els jugadors del Uetam i els llubiners varen arribar al poliesportiu es varen trobar amb la pista recent pintada. Sort que era el dia de sant Marc i si algun jugador no va menjar caragols per no sentir-se pesat encara va poder aprofitar l'ocasió.

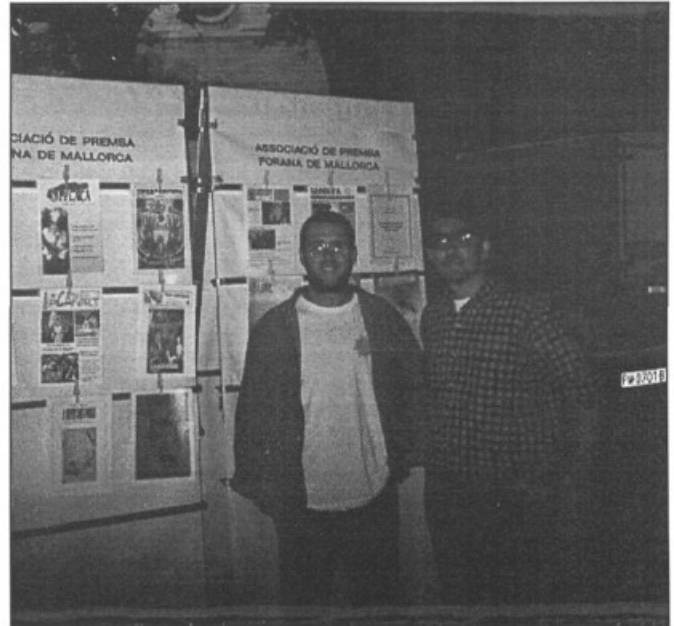
ENTITATS CULTURALS. LA INCOMPRESIÓ.

L'ajuntament té en compte les entitats culturals a l'hora d'organitzar les festes de l'ermita però elles no ho saben. La regidora encarregada de l'organització de les festes, la batlessa, va tenir en compte a les entitats culturals a l'hora de fer el programa de festes, les va tenir tant en compte que els programes estaven més que embastats i les entitats encara no es podien imaginar el que els esperava.

L'Esplai: en el darrer ple abans de les festes, el seu responsable, Miquel Cladera "Peon", va assistir al ple. A la mateixa sala de plens l'equip de govern li va demanar si estaven d'acord en organitzar el concurs de dibuix i jocs per als nins. L'esplai es va comprometre a fer el tradicional concurs de dibuix, però no a fer jocs ja que mancava temps per organitzar-los. Què hagués passat si en Miquel no hagués comparegut per l'ajuntament... Segur que el mateix que a la Penya Blaugrana, és a dir, sorpresa!!! La qüestió és que a la programació sortia que s'havien de fer jocs, quan el responsable de l'esplai havia deixat ben clar que no se n'havien de fer.

La Penya Blaugrana: varen sortir els programes de festa i en ells s'hi podia veure que s'havia de celebrar el III Torneig Femení Ermita-97 i un partit de futbol de la Categoria Infantil. S'entenia que els havia d'organitzar la Penya. Una cosa ben normal si no fos perquè els mateixos representants de la Penya s'assabentaren de l'organització del torneig de futbol femení en el mateix moment que tengueren en les seves mans el programa. Amb la impossibilitat de trobar un equip femení que s'enfrontàs a les seves jugadores hageren d'improvisar un partit amb un combinat de nines llubineres.

MOSTRA DE REVISTES EN CATALÀ.

L'Associació de Publicacions Periòdiques en Català (AP-PEC), que és l'equivalent de la Premsa Forana a Catalunya, va muntar un estand a les Rambles de Ciutat. Aquesta mostra que va tenir lloc del 15 al 18 de maig va comptar amb la col·laboració de l'APFM. A la mostra hi havia un recull de revistes d'arreu dels Països Catalans. D'entre totes elles hi havia exposades una revista negra amb una mà profilàctica i una revista vermellota amb un dimoni cucarell. Ja sabeu de quina es tracta?

.V PILEF

Ara que per fi ens hem desenpallagat de les monedes amb la imatge del dictador Francisco Franco el Govern de l'Estat ha encunyat monedes de 50 pessetes amb la imatge de Felip V (Versalles, 1683-Madrid, 1746). Com a Felip V va ser rei de Castella (1700-1724 i 1724-46) i ho fou com a Felipe IV de Catalunya i Aragó (1700-05), de Sicília (1700-1713), de Nàpols (1700-1707) i de Cerdenya (1700-1708). Va ser reconegut rei d'Espanya (1713-1724 i 1724-1746) amb el Tractat d'Utrecht. Va ser hereu de Carles II i va arribar a Espanya el 1701.

Va jurar les constitucions d'Aragó a Saragossa i les de Catalunya a Barcelona. Després de la guerra de Successió espanyola, Felip V, amb el Decret de Nova Planta va lligar Catalunya, València; Mallorca i Eivissa a les lleis de Castella.

Encara patim les conseqüències del regnat de Felip V. L'encunyació d'aquestes monedes és un menyspreu a les comunitats de parla catalana i un atac a la realitat plurinacional de l'Estat. La imatge del senyor responsable del Decret de Nova Planta no es pot passejar impunement pertot arreu com a símbol de l'hegemonia de la cultura castellana envers la resta de les cultures de l'estat.

Rebutjau les monedes amb la imatge de Felip V.

LES REIVINDICACIONS D'UN INSTITUT DEL PLA PASSA A PASSA.

Quan les associacions de mares i pares d'alumnes de diferents pobles s'uneixen per lluitar per un projecte coherent, seriós i són fermes en els seus principis, es demostra que no tot està perdut. Ara fa poc més d'un any la construcció de l'INSTITUT DEL PLA a Sineu era gairebé un impossible. El canvi de govern de l'any passat i les actuals transferències d'educació així ho demostraven. La llarga lluita dels membres de les AMPA dels pobles de pla sembla que ha aconseguit un compromís seriós per a la construcció de l'IES. En aquesta tasca, els membres de l'AMPA del CP Duran-Estrany de Llubí hi han fet un gran esforç. Aquest escrit vol recordar les accions i reivindicacions més destacades.

- Gener-febrer de 1996. Les associacions de mares i pares d'alumnes reivindiquen repetidament la construcció d'un IES a Sineu. Es reuneixen periòdicament les AMPA de les escoles públiques dels pobles que configuren la comarca del Pla de Mallorca.

- L'AMPA del CP Duran-Estrany aprova el gener de 1996 l'adhesió a la sol·licitud que es construeixi l'IES del Pla a Sineu.

- Els esdeveniments polítics i la desgana dels responsables de les administracions competents fan aparcar el tema. Sembla molt difícil la construcció de l'IES.

- Març de 1997. L'AMPA de Lloret i de Sineu tornen iniciar mobilitzacions per a la construcció de l'Institut.

- Les AMPA demanen el suport de la Mancomunitat del Pla a la reunió que es fa al poble de Llubí. Els ajuntaments representats es comprometen a donar el seu suport.

- Reunió a Sineu de totes les AMPA. Dos representants de Llubí hi són presents. S'acorda una campanya per arrebregar signatures a favor de l'Institut.

- Reunió de la Junta Directiva de l'AMPA de Llubí. S'acorda aprofitar el dia de l'Ermida per a la reivindicació. Aquest i altres dies s'arrebleguen un total de més de 500 signatures.

- Reunió de les AMPA del Pla a l'escola pública de Lloret. Dos representants de Llubí assisteixen a la reunió. Es demana el suport dels partits polítics i a nivell estatal s'envien cartes per recolzar l'IES al defensor del Poble i a Convergència i Unió.

- Se sol·licita una entrevista amb el President Jaume Matas. Un representant de l'AMPA de Llubí assisteix a l'entrevista. Dia 17 d'abril es lliuren al Consolat de Mar més de 5.000 signatures de Sineu, Llubí, Lloret, Santa Eugènia, Maria de la Salut, Sant Joan, Petra, Costitx i Ariany.

- Reunió de les AMPA del Pla a l'escola pública de Santa Eugènia. Els membres de l'AMPA de Llubí hi participen. S'acorden altres mobilitzacions.

- L'AMPA de Llubí és l'encarregada d'aconseguir una entrevista amb el Delegat Provincial del MEC (Sr. Romero). Dia 28 d'abril té lloc l'entrevista. Hi assisteixen dos membres de l'AMPA de Llubí. Es lliuren més de 6.000 signatures de tots els pobles.

- Entrevista amb el Director General d'Educació del Govern Balear (Sr. J. Aloy). Es lliuren còpies de les signatures aconseguides.

- Els alumnes de moltes Escoles Públiques del Pla signen cartes sol·licitant l'IES i les envien a la Delegació Provincial del MEC.

- S'aprofita la Fira de Sineu per arrebregar més signatures. El President, Jaume Matas, el Delegat Provincial del MEC, F. Romero i altres autoritats signen els fulls reivindicatius.

- Dia 13 de maig. El President, Jaume Matas aprofitant la visita a Mallorca de la Ministra d'Educació (Esperanza Aguirre), anuncia un conveni amb l'administració central de 1.500-2.000 milions de pessetes per a la construcció a Balears de tres instituts nous: l'Institut del Pla a Sineu, un a s'Arenal i un altre a l'illa d'Eivissa.

- Les AMPA reben amb gran satisfacció la notícia. Està previst interrompre la campanya de recollida de signatures, les darreres setmanes ja s'havien aconseguit més de 9.000 signatures. Les AMPA pensen realitzar un seguiment intensiu del procés que ara s'inicia i s'intentarà accelerar les ges-

tions. La gran incògnita és quins seran els terminis d'execució del nou centre.

AMPA del CP Duran-Estrany.

RECULL D'INFORMACIONS SOBRE L'INSTITUT DE SINEU.

- El Día del Mundo, 2 d'abril. **El Pancaritat de Llubí va ser reivindicatiu amb una recollida de firmes en favor de l'institut del Pla.** Membres de l'AMPA de Llubí aprofitaren la jornada per recollir firmes per reivindicar la construcció d'un institut d'ESO a la comarca del Pla.

- Balears, 9 d'abril. **Els pares de l'escola recullen signatures a favor de l'institut del Pla.** L'AMPA de Llubí, seguint amb les actuacions de les diferents associacions, ha iniciat una recollida de signatures per reivindicar el dret dels alumnes a cursar l'ESO i el batxillerat a un institut del Pla. L'AMPA exposa: "tot i que els alumnes llubiners cursen l'ESO a Muro això no vol dir que renunciem a una educació en el context més natural, com és la nostra comarca. Els alumnes del Pla sempre s'han desplaçat a instituts de municipis costaners, que tenen una idiosincràsia distinta a la nostra".

- Ultima Hora, 18 d'abril. **Pares d'alumnes entreguen a Matas 4.800 firmes per reivindicar un institut.** Representants de cinc AMPA del Pla exposaren al president Matas la necessitat de construir un institut d'ESO a Sineu perquè hi puguin anar els estudiants del Pla.

- Diario de Mallorca, 18 d'abril. **Les AMPA del Pla reivindiquen davant Matas l'institut de Sineu.** Representants de deu AMPA del Pla varen entregar ahir una carta reivindicativa al President Matas amb la finalitat que l'executiu assumeixi la construcció d'un institut de secundària a Sineu.

- Balears, 18 d'abril. **Els pares del Pla demanen el suport de Matas per a l'institut.** Les AMPA de la comarca del Pla es varen reunir ahir amb el President Jaume Matas per demanar-li que doni suport a la construcció del futur institut

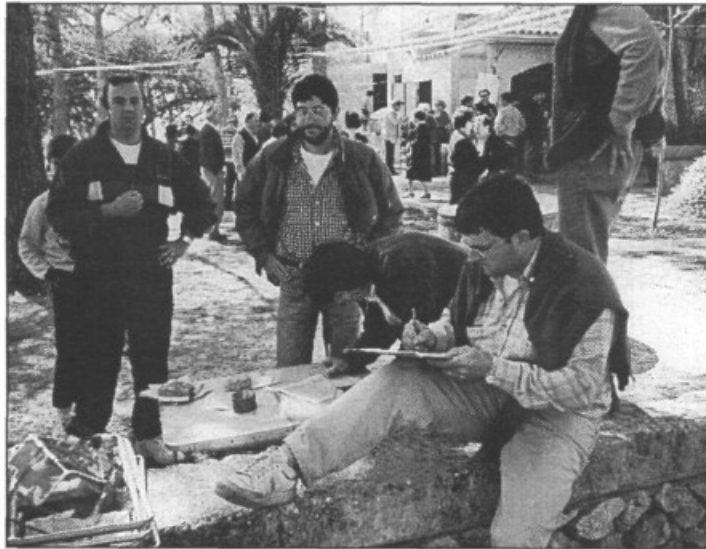
d'ESO. Les AMPA varen afegir una extensa documentació que explicava la situació actual dels alumnes de la comarca, repartits en 9 instituts diferents, tots fora del Pla.

- Balears, dimecres 30 d'abril. **Els pares preparen mobilitzacions per reivindicar l'institut de Sineu. Més de mil cartes signades pels alumnes es remetraran avui al MEC:** Els pares del Pla no volen esperar més perquè es comenci l'institut de Sineu que ha de concentrar tot l'alumnat d'Educació Secundària de la comarca. Els pares s'han mostrat molt decebuts amb el ministeri ja que afavoreix, en molts de casos, els municipis on hi ha doblers. Els pobles del Pla no tenen la disponibilitat econòmica per iniciar l'institut. Els nins del Pla han d'assistir a classe als centres de secundària de Palma, Lluçmajor, Felanitx, Manacor, Santa Margalida, Muro, sa Pobla i Inca.

- Ultima Hora, 14 de maig. **Aguirre i Matas acorden construir els instituts de s'Arenal, Sineu i Eivissa.** La ministra d'educació i cultura, Esperanza Aguirre, va explicar que el Govern Balear i el MEC varen firmar un conveni de col·laboració per a la construcció dels instituts.

- Balears, 15 de maig. **Els alumnes del Pla no s'ho creuen.** Les declaracions realitzades per la ministra d'educació que confirmaven la construcció de l'institut de Sineu foren acollides amb gran entusiasme per tots els col·lectius: pares, professorat i alumnes. Tot i l'alegria molts varen expressar el seu excepticisme. Les grans incògnites que ara es plantegen resideixen en els terminis d'execució del projecte.

- Balears, 15 de maig. **Les AMPA no s'aturaran fins veure fet l'institut.** Des de la coordinadora d'AMPA del Pla s'ha manifestat que es pensa realitzar un seguiment intensiu del procés que ara s'inicia. Els pares indiquen que el que no volen ara "és que ens facin una caseta d'eines que no serveixi per res". Els pares destaquen que la feina feta fins ara ha fet despertar un sentiment de consciència comarcal entre la gent.

DIMITEIX LA REGIDORA DEL PP MAGDALENA ALOMAR.

Dues són les sessions que s'han celebrat al nostre Ajuntament durant aquests dos darrers mesos. Les dues sessions plenàries, una de caràcter extraordinari i l'altra de caràcter ordinari, se celebraren el propassat 25 de març i 24 d'abril respectivament.

Sessió extraordinària (25 de març)

En aquesta sessió, avançada al dimarts perquè no coincidís amb el Dijous Sant, el grup municipal del PSM-NM proposà que l'Ajuntament redactés una normativa que involucrés els ciutadans en el projecte del Pla Mirall. Gabriel Alomar instà l'equip de govern (PP-UM) a participar en aquesta reforma de recuperació paisatgística d'una sèrie d'indrets del poble exposant la necessitat d'implicar els ciutadans en la recuperació i manteniment de façanes i en la conservació arquitectònica de l'entorn. Aquesta proposta fou aprovada per unanimitat. A més, el PSM mostrà la seva preocupació per la forma en què es finançaria el projecte. Per part de la batlessa es donà compte dels projectes que s'inclouran en el Pla Mirall, un projecte que compta amb un pressupost de 132 milions de pessetes. Els indrets que se beneficiaran d'aquesta reforma seran la Plaça de l'Església i la de la Carretera, el carrer Nou i el de Santa Margalida, alguns carrerons sense sortida de la barriada de Son Ramis. A la barriada de Son Ramis s'hi té previst construir una plaça. Un altre punt que es tractà i aprovà fou el programa de la festa de l'Ermita, una festa que comptà amb un pressupost d'un poc més de 739.000 pessetes. A demanda del PSM s'aprovà per unanimitat una proposta que instava el Parlament de les Illes Balears a sol·licitar una nova redacció de reforma de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears. Un dels continguts de la reforma exposava que s'havia d'assolir un nivell d'autogovern equiparable a la resta de nacionalitats històriques de l'Estat i que, al mateix temps, s'havia de reconèixer les conseqüències de la insularitat.

Sessió ordinària (24 d'abril)

En els transcurso d'aquesta sessió plenària es produí la dimissió de la regidora Magdalena Alomar del PP, delegada de l'àrea de Serveis Socials. Alomar al·legà motius laborals per renunciar al càrrec que havia accedit el passat estiu. Magdalena Alomar finalitzà la seva intervenció agraint a tots els regidors el seu comportament envers ella. Passant a un altre tema, el PSM tornà insistir en el tema de les subvencions. Gabriel Alomar recordà com a la sessió del mes de gener el Consistori es comprometé a gestionar la concessió de subvencions del 96 per a les entitats del poble que en el transcurs del passat any no havien rebut cap ajut. La proposta nacionalista recollia el fet que al mes de febrer ja es presentà a la sessió plenària les quantitats que s'havien d'atorgar. Per aquest motiu, el PSM presentà una proposta on sol·licitaren que cada una de les entitats que durant el 1996 no reberen cap tipus d'ajut rebessin, d'una vegada per totes, una quantitat. La proposta nacionalista partia del fet que s'havien de repartir 741.097. A més ja s'hi especificava la quantitat que s'havia de donar a cada entitat. La proposta es va deixar sobre la taula, a instàncies de la batlessa, per tractar-la i estudiar-la a la propera comissió informativa. El

partit nacionalista també mostrà al llarg de la sessió plenària la seva preocupació pel fet que els llubiners s'hagin de desplaçar a l'hospital de Manacor per poder ser atesos. Gabriel Alomar exposà que trobava necessari facilitar l'accés cap a Manacor i per això manifestà la necessitat d'exigir a la Direcció General de Transports una ruta cap a aquest indret ja que actualment no existia. Per part del PP es proposà la possibilitat de realitzar un debat o una enquesta entre els ciutadans per veure la seva opinió al respecte. També el PSM proposà a l'Ajuntament en ple el rebuig a la moneda de 50 pessetes, amb la imatge de Felip V, que el Banc d'Espanya ha posat en circulació. El PSM exposà que ho considerava una provocació cap als ciutadans del Paísos Catalans "ja que ens va voler fer no res i va intentar liquidar tots els nostres drets per la força de les armes. A més fou l'impulsor i autor del Decret de Nova Planta, un decret que perseguí descaradament la nostra llengua i cultura". Tots els grups polítics donaren suport a aquesta iniciativa. El Consistori en ple aprovà per unanimitat una moció presentada pel Partit Popular que instava el Govern i l'Estat que "la legislació que aprovin les Corts Generals tenguí present i compensi les circumstàncies del fet insular" per tal de compensar els efectes negatius derivats d'aquest fet que pateix l'arxipèlag balear. També, i a petició del Partit Popular, s'aprovà una moció que instava el Parlament de les Illes Balears a redactar i aprovar una reforma de l'Estatut d'Autonomia, entre altres coses pel fet "de tenir una història, una cultura i una llengua pròpies que fa de cada dia més palès demanar que es reconegui d'alguna manera el fet de la insularitat". Una moció molt semblant fou ja aprovada en la sessió plenària del mes de novembre i març. Les tres foren aprovades per unanimitat. Per altra part, l'Ajuntament en ple s'adherí a la celebració de l'"Any europeu contra el racisme i la xenofòbia". La moció, que fou presentada pel Partit Popular, anava encaminada a donar suport al programa de mesures i accions establertes per tal de complir els objectius continguts en la resolució. Tots els grups polítics donaren suport a aquesta moció. El PSM presentà una proposta, aprovada per unanimitat, que demanava a la Conselleria de Medi Ambient del Govern balear crear el Parc natural de la Serra de Tramuntana per tal "d'assegurar la conservació integral dels valors naturals i culturals de la Serra i permetre el desenvolupament socioeconòmic i la millora de la qualitat de vida dels habitants de la Serra".

Finalment tots els grups polítics s'adheriren als acords adoptats pel Consell escolar i l'AMPA del Col·legi públic Duran-Estrany, els quals feien referència al fet de "sol·licitar al Ministeri d'Educació i Ciència la construcció, en la major urgència possible, de l'institut d'ESO a Sineu, per tal d'evitar que els nins i nines de Llubí es desplacin a altres localitats, malgrat estiguin pròximes a Llubí". La batlessa, Margalida Miquel, fou qui presentà la proposta.

Francesc Perelló i Felani

PER CORREU AMB EN TONI NICOLAU, CANTANT DELS "OCULTS".

Si us dic que en aquest número que ara teniu a les mans hem entrevistat en Toni Nicolau segurament us demanareu: "I qui punyetes és aquest?". Idò, n'Antoni Nicolau és el cantant del conegut grup de rock mallorquí OCULTS. En Toni ja fa un bon grapat d'anys, tres i mig aproximadament, que està subscrit a la revista UDOL, gairebé des del seus inicis.

Per aquest motiu decidírem enviar-li un qüestionari a Barcelona, ciutat on ell viu, per tal de conèixer-lo un poc, tot i que amb les lletres de les seves cançons ja ens podem fer una idea del tarannà d'aquest mallorquí. Trobàrem, des de l'equip de redacció, que valia la pena fer una excepció, ja que sempre els personatges que entrevistam a aquesta secció són de Llubí o hi tenen una estreta relació. Així com vosaltres us podeu demanar "qui punyetes és aquest" nosaltres afirmàrem contudentment "i per què punyetes no l'hem d'entrevistar!". Bé, vegem el que en Toni ens contà. Esperem que algun dia arribi a llogar una caseta pel pla de Mallorca, com ens ha comentat en aquesta entrevista, i si la lloga a Llubí molt millor!

-Primera pregunta obligada: Què fan els OCULTS subscrits a la revista UDOL? Com va ser?

La darrera vegada que vàrem actuar a Llubí, que per cert va ser collonut,

"Després de 40 anys de dictadura i 20 d'espanyolisme els nostres signes d'identitat estan malferits."

vaig parlar amb qualcú que estava treballant a la revista. Vaig demanar-li que em fes arribar un exemplar i llavors ens hi vàrem subscriure. (Perdona Toni aquesta introspecció a dins la teva resposta. Record que quan féreu el concert a la plaça de l'església nosaltres, els de l'equip de redacció, estàvem recaptant doblers per a la revista. Recordes que et vàrem fer arribar uns quants tascons de sagnia i que ens dedicares una cançó? Llavors em sembla que sol·licitares a un company nostre un exemplar i d'aquí supòs que sorgí la relació entre

OCULTS i UDOL).

-Què en destacaríeu de la revista? Quina secció us agrada més? I manco?

D'entrada, estic a favor de qualsevol publicació en català a les Illes. La vostra dona una informació clara i local que no dona cap altra revista o diari. Sempre és bo saber el que passa pel centre de l'illa. El que més m'agrada és la gent que hi escriu, és una revista oberta al món, no miren Llubí només portes endins, sinó que obren Llubí al món que l'envolta. Què hi falta? Tal volta una secció de mots encruats que parlin dels personatges del poble i de la nostra cultura.

-"Si no s'aturen, els aturarem..." diu la cançó RES DE RES. Com podem aturar tota aquesta destrucció que està patint Mallorca (hotels, urbanitzacions...)? "Aturau de construir!" Com?

No podem aturar encara més gent de la que ja hi ha. El que tenc clar és que ja no s'hauria de contruir ni un sol hotel més dins Mallorca. El que s'ha de fer és tirar abaix els vells hotels i tornar-los a construir respectant el medi. S'ha de passar de CONSTRUIR A REHABILITAR.

-Què en pensau de la compra o ven-

da massiva de finques als estrangers, sobretot alemanys? Té solució?

La història de Mallorca és plena d'invasions. Gent de pertot arreu del Mediterrani s'ha anat instal·lant aquí

"Els mallorquins són exageradament còmodes."

sempre. Alguns pensen que això que passa ara amb els alemanys és nou. Crec que el que realment és important no és el qui compra, sinó que si el qui compra s'integra. Aquest és el nostre punt dèbil: després de 40 anys de dictadura i 20 anys d'espanyolisme els nostres signes d'identitat estan malferits. Com a poble tenim una crisi d'identitat, només importa guanyar duros i bravejar.

-"Guanyar duros, bravejar, això és el que hi ha". Realment és certa aquesta frase del PA AMB OLI NACIONAL per a creure que aquesta destrucció, de la qual abans parlàvem, es fonamenta amb això: "guanyar duros"?

Fixa-t'hi. Als fills mallorquins de la dictadura no els ha importat no saber ni escriure, ni llegir la seva pròpia llengua; tampoc els importa vendre la terra a qui més pagui per ella, la terra dels padrins. Únicament importa tenir, no ser, guanyar duros i bravejar. Aquesta generació de mallorquins que pensa així me fan oi.

- "Les set del matí a Campanet..." I de Llubí quins records en guardau? Només som el poble de les tàperes?

A Campanet hi ha una gent que porta una marxa increïble, però la veritat és que la gent de Llubí no es queda gens curta. Aquí hem actuat al camp de futbol i a la plaça de l'Església. Tocar a la vostra plaça m'encanta. Tot el poble junt, els vells que miren pensant:

"Quí putes són aquests peluts que fan tant de renou? No, i canten en mallorquí ben clar".

Estan acostumats que a les festes les orquestres cantin en foraster o estranger. Les vostres al.lotes són guapes i bones de fer un favor, què més voleu?

- "Eh tu, aixeca es cul d'aquesta cadira aquí on t'has segut". És massa còmoda la societat mallorquina?

A Manacor, la gent per anar dos carrers més amunt agafa el cotxe. Els mallorquins som exageradament còmodes. Per què? M'agrada pensar aquesta teoria: quan els mallorquins viuen aïllats del món, d'això fa tan sols uns 60 o 70 anys, no eren tan ambiciosos. Tenir per dormir, panxa plena i a viure tranquil. Aquest viure tranquil encara ho duim a dins les venes.

- "Val més un xoriguer que un vino de jeré". El C.I.M. i la Unió de Pagesos de Mallorca ha promogut una campanya amb el següent lema: "CONSUMEIX PRODUCTES DE LA NOSTRA TERRA". Què us sembla aquesta iniciativa?

Collonut, però a la Unió de Pagesos de Mallorca li fan falta un grapat de jo-

"No tenim cap CAO de Llubí."

ves disposats a treballar per conscienciar el poble mallorquí i poder així pressionar de valent les institucions perquè aquestes no facin campanyetes de passa tu, sinó campanyes potents. Les empreses mallorquines, de productes mallorquins, necessiten incorporar noves tecnologies de producció per ser més competitives ja que el problema final és

"Si un xoriço es polític no té consol, roba a tot un poble."

quan vas al supermercat i et trobes que un cartó de llet de fora val 30 pessetes menys que un cartó de llet mallorquina. Així no anam enlloc!

- "No en volem cap de xoriço, no en volem veure ni un". I de polític? Els hem de tallar el pirulí com als xoriços de la cançó XORIÇOS NO!?

Un xoriço és un xoriço, tan si és banquer, polític o com si és el teu germà.

Però, si un xoriço, a més és polític, és que no té consol perquè no ha robat a un ni a dos, sinó que ha robat a tot un poble. Per tant, que li tallin el pirulí, però ben tallat.

- "Ho...ho...ho...hola Pilar, po...po...posam una cervesa". Hola OCULTS com us va la vida a l'àtic del carrer Sidé, núm. 10 de Barcelona? Enyorau Mallorca?

Actualment, l'únic "Ocult" que viu a Barcelona som jo. En Jaume, el baix, viu a Porto Cristo; en Biel, bateria, a Manacor, i en Carles, que toca la guitarra, també. I sí, enyor Mallorca, sobretot quan arriba la primavera. Aquest estiu m'agradaria viure per un poble del centre de l'illa, així que si coneixeu qualcú que vulgui llogar-me una caseta barata... Havia pensat amb Sineu, però Llubí també podria anar bé. Em vull emparar de poble per gravar el pròxim disc.

- Quins projectes teniu pel futur?

Moltes actuacions? On us podrem veure aquest estiu?

De moment, començar la gira "OCULTS '97" que teníem previst començar el dia 26 d'abril a València. També havíem d'actuar a Pòrtol a la festa dels "Quintos" i a Sóller per la Fira de maig. El dia 20 de juny tenim previst actuar a Mancor i l'11 de juliol a Campanet.

També podríem actuar a Manacor, Son Servera, Inca i Porreres, però no és segur. Com a concerts importants hauríem de destacar el "Tirant de Rock" de València, el que farem a Girona per Sant Joan o el que férem a Barcelona el passat 16 de maig amb motiu de la "Festa de la diversitat".

- I el CAO (Club d'Amics Ocults) com sorgí?

El Club d'Amics Ocults (CAO) sorgí al País Valencià, concretament a Castelló. Era l'any 1994 quan un grup d'estudiants universitaris varen venir a parlar amb nosaltres després d'actuar. Volem saber com obtenir informació del grup, actuacions al País Valencià, com trobar els nostres discs antics, etc.

Allà és difícil tot el que sigui en català. Vàrem posar una adreça al CD "Ses millors cançons (1985-1996)" i vàrem començar a rebre cartes de gent. Havia nascut el Club d'Amics Ocults. Vull deixar constància que no són fans, nosaltres no necessitem que ens adorin, preferim l'amistat. Actualment, tenim WEB a Internet ja que un amic del CAO ens hi va posar. Perfecte!

- Per quan el proper disc?

Aquest estiu farem una gira i acte seguit compondrem nous temes. Al novembre gravar i al febrer del 1998 nou disc.

- Voleu enviar alguns missatge als llubiners?

A veure si aquest estiu hi ha sort i ens trobam tots a la plaça! Ah i a veure si aconseguim algun CAO ja que no en tenim cap de Llubí.

Bé, amics això és el que en Toni Nicolau ens ha contat per escrit. Només agrair-li la seva col.laboració per poder dur endavant aquesta entrevista, una mica estranya, ja que, com ja hem avançat al començament, es va haver de fer per correu. Quan vulguis pots inscriure la revista Udol al CAO, per l'amistat que has pregonat bé ja val la pena! Gràcies per la teva col.laboració i paciència. Fins una altra!

Francesc Perelló i Felani

LES FÈMINES SUBCAMPIONES DE MALLORCA!

El passat 10 de maig l'equip femení finalitzà la seva primera temporada aconseguint una meritòria i merescuda segona posició. Els darrers resultats obtinguts han estat el que ara tot seguim detallarem.

Barracar, 1 - P.Blaugrana de Llubí, 2 (11 de març)

Excel·lent partit el disputat per la Penya sense comptar amb l'ajuda de na Maria Rosa Serra que no va poder jugar. Na Margalida Llompart aconseguí els dos gols.

P.Blaugrana de Llubí, 1 - Peguera, 5 (22 de març)

Tercera derrota contra el Peguera, una derrota justa i bastant clara davant el primer classificat, un conjunt que demostrà la seva superioritat. Les llubineres comptaren amb la important baixa de na Magdalena Cladera. El gol fou obra de na Vanesa Perelló, un gol de falta directe de més de quaranta metres.

Margaritense, 1 - P.Blaugrana de Llubí, 2 (5 d'abril)

Partit dominat des del principi fins al final per l'equip llubiner. Na Maria Rosa Serra i na Vanesa Perelló, de nou, foren les golejadores. Hem de destacar el bon debut de na Bàrbara Serra com a portera.

Mariense, 1 - P.Blaugrana de Llubí, 8 (12 d'abril)

Autèntic partit d'exhibició disputat per l'equip de la Penya al poble de

Maria de la Salut. Segon partit disputat amb na Bàrbara Serra com a portera que aturà un penal quan el marcador era d'1 a 2. Na Maria Rosa Serra aconseguí 6 gols i un na Maria Auba Barceló i n'Esperança Pascual. Aquestes dues jugadores estrenaven el seu casiller de gols.

P.Blaugrana de Llubí, 2 - Sant Jordi, 0 (19 d'abril)

Bon partit disputat per l'equip femení al camp municipal de "Ses Comes" davant un equip, el Sant Jordi, que partit rere partit ha millorat molt, malgrat ser el cuer. La capitana, Joana Catalina Cardell, s'estrenà com a golejadora. L'altre gol fou obra de na Maria Rosa Serra.

P.Blaugrana de Llubí, 2 - Barracar, 1 (26 d'abril)

Partit molt dens el que es disputà el passat 26 d'abril, un partit que dominà clarament l'equip llubiner. Na Maria Rosa

Serra i n'Esperança Serra foren les autores dels gols. El Barracar marcà al darrer minut, gràcies a un gol de falta de la seva figura Erika. Com a nota negativa cal ressaltar la provocació d'unes quantes jugadores del Margaritense que vengueren a veure el partit.

Peguera, 1 - P.Blaugrana de Llubí, 3 (3 maig)

Excel·lent partit disputat a Peguera davant el primer classificat, equip que fins aleshores no n'havia perdut cap. Les llubineres brodaren el futbol des del principi i la primera part esgotaren físicament l'adversari. Els tres gols de l'equip de la Penya foren preciosos, dos de na Maria Rosa Serra i un de na Margalida Llompart. Les llubineres realitzaren el passadís a l'equip campió abans d'iniciar-se el partit.

P.Blaugrana de Llubí, 2 - Margaritense, 1 (10 de maig)

Per si hi havia cap mena de dubte en aquest partit quedà ben

clar quin equip es mereixia el subcampionat de Mallorca, en aquesta primera temporada federada de futbol femení. Els gols foren obra de na Vanesa Perelló i na Margalida Llompart.

Una vegada acabada la temporada vegem els números que ha aconseguit l'equip femení.

**PARTITS JUGATS: 20
GUANYATS: 15**

**EMPATATS: 1
PERDUTS: 4
GOLS A FAVOR: 67
GOLS EN CONTRA: 25
PUNTS: 47**

Golejadores:

Amb 41 gols Maria Rosa Serra

Amb 12 gols Vanesa Perelló

Amb 8 gols Margalida Llompart

Amb 2 gols Maria Esperança Serra

Amb 1 gol Maria Auba Barceló, Joana Catalina Cardell, Esperança Pascual i Bàrbara Serra.

(Informació facilitada per Ricard Rodríguez).

F U S T E R I A
BAUZÀ - PERELLÓ

Mobles de cuina, mobles a mida,
fusteria en general

Sa Carretera, 73 • Tel. 52 24 33 • Llubí

Pub

6 caïres i 3 roperos

Doctor Fleming, 1 • Tel. 52 25 40 • Llubí

NOTICIARI CDA LLUBÍ

- El passat 20 de març, pares, jugadors, entrenador, delegats i directiva ens ajuntàrem per sopar al bar restaurant "Sa Taperera" com a mostra de bon ambient entre tots els componets del club. Els pares que hi assistiren pagaren als fills i a la directiva el sopar.

Volem agrair a en Toni "Boira" la seva iniciativa per poder dur a terme aquest sopar. Tant de bo hi hagués més gent com en Toni!

- Els jugadors de l'equip juvenil Sebastià Darder i Andreu Huguet han sol·licitat la baixa, que els ha estat concedida, per tal de poder fitxar amb el Joventut Sallista. Sort en aquesta nova etapa!

- El dijous dia 8 de maig, una vegada acabada la competició, ens tornàrem a veure pares, jugadors i directiva al bar restaurant "Sa Taperera" per celebrar el final de temporada.

Una fotografia fou entregada a cada jugador de l'equip com a record de la recent finalitzada campanya. L'entrenador Guillem Alomar i el bar restaurant "Sa Taperera" també rebren l'obsequi. Gràcies a tots per la col·laboració!

- Molts són els rumors que corren de cara a l'any que ve. Si grans sí, juvenils no, entrenador tal o tal altre, jugadors que tornen... Podem dir ben clarament que encara la direc-

tiva no s'ha pronunciat en cap aspecte. Tot està pendent d'una reunió que tal volta quan surti aquesta crònica ja s'haurà duit a terme. El que resta clar és que, malgrat el nostre esforç, els tres directius que quedam al club ben poca cosa podem fer. Ja ho sabeu, col·laborau!

- Podeu estar segurs que per part nostra no escatimarem esforços. Ja hem contactat amb algunes persones per veure si s'uneixen a la Junta Directiva. També d'altres ens han manifestat el seu interès en ajudar-nos en tot el que faci falta. Entre tots ho treurem endavant!

- Però el primer que haurem de fer serà parlar amb la Federació Balear de Futbol per veure si ens donen el pertinent permís per jugar. Volem recordar que l'any passat l'equip de 3a regional decidí a darrera hora no participar a la lliga, una vegada fets els calendaris i pagada la inscripció. Tot fou motivat per la manca de gent disposada a col·laborar. A causa d'aquesta renúncia la Federació ens imposà una sanció de 2 anys sense poder participar a la lliga.

Primer de tot haurem d'intentar resoldre aquest petit entrebanc. Au idò, que no ens queda res!

- Seguirem informant!

La Junta Directiva del CDA Llubí

SORPRESA, SORPRESA!

A les passades festes de l'ermita la nostra gran sorpresa va ser veure en el programa que les nines de la Penya havien de disputar un partit, un partit que estava programat! Com a entrenador he de dir que no ho sabia, ni ningú de la Penya tampoc. Quan ho vaig llegir al programa mancaven només 48 hores per a la disputa del partit i no teníem adversari. Després de realitzar una sèrie de gestions no vaig poder aconseguir cap rival ja que tots els equips

estaven de vacances. Gràcies a la idea d'alguna jugadora de l'equip femení de la Penya vàrem organitzar un equip sènior per a enfrontar-se a l'equip femení federat de la Penya. El nou equip, el sènior, només pogué realitzar un entrenament i vist el resultat ho feren molt bé.

Amb un temps rècord de 24 hores havíem pogut muntar un equip femení d'al.lotes d'edats compreses entre els 16 i 19 anys. El partit es va disputar el dia previst. Per l'equip de la Penya federat jugaren totes les jugadores del planter; per l'equip sènior jugaren Apol·lònia Comas (jugadora de l'equip federat), Vanesa Gómez, Neus Quetglas, Francabel i Betty Rodríguez, Marga i Catalina Pascual, Maria Campaner, Xisca Llompart, Paula Guardiola i Sandra Capó. El resultat va ser de quatre a zero favorable a l'equip femení federat.

Ricard Rodríguez

Perruqueria

Tomeu "Titina"

Home - Dona

Plaça des Mercat, 11
Tel. 52 00 47

Sineu
Tancat els dilluns i divendres

UN LLOC D'HONOR BÉ MEREIX UNA REFLEXIÓ

Un cinquè lloc a una final esportiva d'un campionat de Mallorca és sempre un honor, principalment si són 22 els centres participants, amb un total de 280 gimnastes. Les nostres finalistes varen defensar amb fermesa, serietat i disciplina, el relleu que ens deixaren el passat any les exemplars gimnastes Catalina Quetglas i Maria Contestí.

Per a la pràctica de la gimnàstica artística en el nivell que ens proposam, es necessita molta de preparació, entrenaments, esforç i serietat, però sobretot molta paciència, qualitat imprescindible per arribar a aconseguir els objectius marcats.

En aquesta activitat esportiva no hi ha lloc per a la bona o la mala sort, tampoc serveix el "tot val", tal vegada per aquestes raons es va fent una selecció natural més sensible que en altres esports. Si la gimnàstica és una activitat esportiva completa per a la dona de qualsevol edat, la gimnàstica artística és a més a més la bellesa del cos en moviment.

"Evitant grossers gests implícits en l'execució d'altres esports violents, la gimnàstica que és expressió harmònica, transmet a l'espectador seguretat, risc mesurat, confiança, assossec, bellesa, ritme, habilitat, tendresa i dolçor".

Us convidam a veure maniobrar les nostres gimnastes. Serà el proper 31 de maig a partir de les 9 del vespre al **Casal de Cultura de Llubí**.

Com bé diu el títol, hauríem de reflexionar (AMPA i Ajuntament) sobre les instal·lacions que empram per a la pràctica d'aquesta activitat esportiva, si estan a l'altura del nivell que van demostrant any rere any les nostres gimnastes i sobre l'objectiu que es podria aconseguir si poguéssim gaudir d'unes més adequades instal·lacions i material.

Joan Galma Contestí

ELS ALEVINS ENCARA NO HAN FINALITZAT LA LLIGA

Un empat i sis derrotes és el bagatge aconseguit en aquests darrers mesos per l'equip aleví de futbol-7 de la Penya Blaugrana de Llubí. El seu entrenador Miquel Capó, per motius laborals, no ha pogut seguir entrenant i ha estat substituït per en Biel Perelló, en Tomeu Campaner i en Joan Galma, que formen part de l'equip de tècnics de la Penya. A l'hora de redactar aquesta crònica encara els restaven dos partits per disputar, però els resultats aconseguits fins ara han estat els següents:

P.Blaugrana de Llubí, 2 - P. de Calvià, 2 (15 de març)

Bona remuntada de l'equip llubiner davant un equip que s'havia avançat en el marcador i guanyava per 0 a 2. En Miquel Florit i en Tomeu Alomar aconseguiren neutralitzar el desavantatge i amb els seus gols donaren un valuós punt a l'equip llubiner.

Montuïri, 3 - P.Blaugrana de Llubí, 1 (22 de març)

Tot i la derrota els llubiners realitzaren un bon partit davant el quart classificat, equip contra el que jugaren de tu a tu. En Joan Torrens fou l'autor del gol.

P.Blaugrana de Llubí, 0 - Santa Ponça, 1 (1 d'abril)

La mala sort impedí a l'equip llubiner guanyar aquest partit ja que quan el marcador era d'empat a zero en Biel Martí errà un penal. A més també els pals es convertiren en els salvadors de l'equip adversari, ja que fins a tres n'arribaren a aconseguir els al.lots de la Penya.

Felanitx, 7 - P.Blaugrana de Llubí, 5 (12 d'abril)

Partit increïble ja que al descans l'equip llubiner guanyava per un rotund 1 a 4. En iniciar-se la segona part l'equip llubiner va seguir dominant i es posà 2 a 5 en el marcador.

Les coses es complicaren i el Felanitx marcà de tira 5 gols seguits, fruit d'una segona part que val més oblidar. Tres gols foren obra d'en Jaume David, un d'en Biel Martí i un d'en Joan Torrens.

P.Blaugrana de Llubí, 2 - Valldemossa At., 12 (19 d'abril)

Partit per oblidar el que disputà l'equip llubiner davant un equip situat ben al mig de la classificació. En Miquel Florit i en Biel Martí foren els autors dels gols.

Andratx, 6 - P.Blaugrana de Llubí, 1 (26 d'abril)

L'equip andritxol fou netament superior a l'equip llubiner que realitzà un partit regular. El gol de l'honor fou obra d'en Biel Martí.

P.Blaugrana de Llubí, 0 - Mariense, 5 (3 de maig)

Els al.lots de Maria venien amb ànims de revenja ja que a la primera volta els llubiners els havien derrotat per un clar 3 a 5. L'equip marier demostrà la seva superioritat en aquest partit i s'imposà clarament a l'equip de la Penya.

Espanya, 6 - P.Blaugrana de Llubí, 0 (9 de maig)

Clara derrota de l'equip llubiner davant un equip que fou derrotat a Llubí per la mínima (1-0) a la primera volta del campionat.

(Informació facilitada per Ricard Rodríguez)

EL LLUBÍ FS, QUEDÀ A LES PORTES DE L'ASCENS

de compareixença, Guàrdia civil inclosa, i el partit no pogué disputar-se.

El passat 2 de maig disputaren, a l'espera de la resolució del comitè de competició sobre l'afer de l'anterior partit no disputat, el primer encontre de Copa. Els llubiners amb les baixes de jugadors importants, com són en Toni Guardiola i en Joan Gayà entre d'altres, poca cosa pogueren fer i perderen per un clar 3 a 0 davant l'equip de La Gotera.

Cal remarcar que en Joan Gayà i en Toni Guardiola viatjaren amb l'expedició dels Pretensats Ferriol de Sineu a Eivissa els dies 1, 2, 3 i 4 de maig per a disputar la fase final del campionat de Balears. Recordem que el Llubí FS és l'equip filial de l'equip sineuer i per aquest motiu els dos jugadors esmentats pogueren jugar amb l'equip sineuer, equip

No pogué ésser i el Llubí FS s'haurà de conformar l'any que ve a militar una altra vegada a regional, després de perdre en el partit decisiu 2 a 4 amb el Bar Uetam-Antena 3TV, equip que finalment aconseguí ascendir, fruit de la seva segona posició.

Com a positiva hem de considerar aquesta primera temporada que ha realitzat l'equip entrenat, a estones, per en Tomeu Florit. Dels setze partits disputats, n'han guanyat 9, n'han empatat 2 i n'han perdut 5. Han aconseguit marcar 38 gols i n'han rebut 33. Gràcies a aquests 9 partits guanyats i dos d'empatats han aconseguit 20 punts, només a quatre punts de l'equip abans esmentat que aconseguí l'ascens. La quarta posició ha estat finalment el lloc que han ocupat.

Els darrers partits que han disputat han estat els següents:
Llubí FS, 4 - Galatzó, 2 (14 de març)

Els golejadors foren en Joan Gayà, en Bernat Ramis, en Pere Joan Ferrer i en Gabriel Cladera.

Gesa, 2 - Llubí FS, 1 (20 de març)

En Bernat Ramis fou l'autor del gol dels llubiners, davant un dels aspirants també a aconseguir l'ascens de categoria.

Llubí FS, 2 - Bar Uetam-Antena 3 TV, 4

Era el partit clau; si els llubiners guanyaven l'ascens era un fet i si empataven o perdien el qui ho aconseguia era l'equip ciutadà. No pogué ésser i els ciutadans demostraren la seva qualitat i aconseguiren endur-se'n els dos punts i l'ascens cap a Palma. En Gabriel "Reclam" i en Toni Guardiola foren els autors dels dos gols.

Passant a un altre tema, el passat 25 d'abril s'havia de disputar el primer partit de Copa que havia d'enfrontar l'equip del Llubí FS i el Bar Uetam. El partit no pogué disputar-se perquè la pista del camp municipal havia estat pintada el mateix dia i aquest fet feia impossible la disputa del matx. El que indignà els jugadors llubiners fou que l'Ajuntament no s'hagués pres la mínima molèstia d'informar-los. Si els ho haguessin comunicat s'hagués pogut avisar a la Federació, a l'equip visitant i als àrbitres. La qüestió és que tots feren acte

on hi juga el llubiner Biel Perelló "Menut" i on desenvolupa la tasca de delegat en Pere Alomar "Poller".

Construccions

Vicenç Bergas

Carrer Roca Llisa, 67
Tel. 52 21 04

CINC
CENTRE D'INTERVENCIÓ CONDUCTUAL
GABINET DE PSICOLOGIA

Magdalena Oliver i Llompart
Psicòloga Clínica

C/. Reina Esclaramunda, 5 - 3ª
07003 · Palma de Mallorca

Tel. 971 - 71 93 10

POSITIVA CAMPANYA DELS INFANTILS.

L'equip infantil de la Penya Blaugrana de Llubí va finalitzar la temporada el passat 12 d'abril amb la visita al camp de "Cas Vicari" en el Secar de la Real disputant el corresponent partit contra l'equip de La Unión. El partit fou un reflex de les circumstàncies poc favorables que ha anat sofrint l'equip durant la competició. És ben cert que el ritme de l'equip ha estat força irregular, però rememorant les estranyes i desafortunades situacions que s'han viscut en molts de partits, ara cal pensar que amb un poc de sort i havent millorat una mica les coses, l'equip podria haver obtingut un èxit molt més important en qüestió de resultats i classificació. Així i tot és evident que la temporada ha estat positiva. L'equip en general ha assolit molt bé els conceptes de disciplina tàctica i la seva situació sobre el camp ha millorat moltíssim, així com la tècnica individual de cada jugador.

A l'hora de les conclusions de final de temporada és molt agradable i esperançador veure que existeix un grup amb un gran potencial, tant humà com futbolístic.

Els darrers partits de la temporada han estat els següents: 15 de març. P.B. de Llubí 3 - At. Collerense 2. Segurament un dels millors partits de la temporada, amb bon joc, gols i emoció. Els gols foren aconseguits per en Tomeu Serra(2) i en Víctor Cabra.

22 de març. Marratxí 2 - P.B. de Llubí 1

Un mal partit que venia a confirmar la irregularitat de l'equip. Les baixes per lesió, la poca concentració i les deci-

sions crítiques de l'àrbitre conduïren a la derrota. El gol fou d'en Martí Amengual.

5 d'abril. P.B. de Llubí 6 - At. San Javier 2.

La debilitat del rival afavorí l'atac de l'equip llubiner que sense acabar de convèncer en joc, golejà l'equip palmèsà. Destacà l'actuació del tàndem atacant Tomeu Serra-Víctor Cabra que aconseguiren dos gols cada un. Completaren la golejada en R. Carlos Porcel i en Martí Amengual.

12 d'abril. La Unión 6 - P.B. de Llubí 1

L'equip de La Unión fou molt superior, però el resultat és massa abultat: 2 gols en pròpia porta, 2 gols de penal, lesions, etc. Destacà la lluita i agressivitat de l'equip llubiner. Un gran gol d'en Ví-

ctor Cabra.

Finalment l'estadística de l'equip es resumeix en: P.jugats:18; P. guanyats:7; P. empatats:2; P. perduts:9;Gols a favor:34; Gols en contra:46; Punts:23.

En conjunt destacar l'alta assistència de la plantilla en els entrenaments.

Gabriel Perelló Perelló.

Ca'n Riera

**TALLER
CAN RIERA S.L.**

Taller mecànic

Servei públic de transports amb grua

Carrer de la Carretera, 5
09430 - LLUBÍ

Tel. i Fax: 85 80 87
Mòbil: 908/43 55 50

Ca Na Rectoreta

Perruqueria home i dona

Carrer Traginers, 14 • Tel.: 52 25 76 • Llubí 07430

**PERELLÓ
AUTOESCOLA**

Bisbe Llompart, 111 - Entlº.
Telèfon: 50 28 64
07300 INCA (MALLORCA)

CLASSES TEÒRIQUES I PRÀCTIQUES PER L'OBTENCIÓ DEL CARNET DE:

**AUTOBUS ARTICULAT
CAMIÓ
TURISME
MOTOCICLETA
CICLOMOTOR**

PISTES PRÀCTIQUES
Ctra. Palma-Alcudia
Km. 25 - INCA

IRREGULAR TEMPORADA DEL CDA LLUBÍ JUVENIL

D'irregular es pot considerar la recent finalitzada temporada del CDA Llubí juvenil.

Les lesions, baixes i sancions han motivat que els al.lots d'en Guillem Alomar no hagin pogut mantenir un ritme bo de partits. Han completat una temporada caracteritzada per alguns partits bons davant els equip punters de la categoria i d'altres no tan bons davant conjunts molt similars o inferiors al llubiner. Anem a comentar els darrers resultats obtinguts pel club que presideix Jordi Cladera.

CDA Llubí, 5 - Consell, 3 (16 de març)

El resultat és prou clar per veure que poca pena passaren els al.lots d'en "Ravaler" per a superar el penúltim classificat, un equip que ja derrotaren a la primera volta per 1 a 3. En Toni "Molinera" amb dos gols, en Sebastià Darder, en Miquel A. Mas i n' Andreu Huguet de penal aconseguiren materialitzar els gols que donaren al CDA la seva setena victòria.

S'Horta, 6 - CDA Llubí, 2 (23 de març)

Poca coça pogueren fer els llubiners davant un dels capdavanters de la categoria. Els hortarrins demostraren la seva superioritat i derrotaren clarament el CDA. En Miquel A.Mas i n' Andreu Huguet foren els autors dels gols.

CDA Llubí, 5 - Sóller B, 2 (6 d'abril)

Bon partit de l'equip llubiner davant el segon equip del Sóller. Tot i que el Sóller aconseguí neutralitzar el primer gol materialitzat pels llubiners els juvenils saberen reaccionar i imposar-se clarament a l'equip adversari. En Miquel A.Mas, en Sebastià Darder, n' Andreu Huguet de penal, en Toni "Molinera" i en Llorenç Torrens foren els autors dels gols. En aquest partit en Joan Pons es lesionà a una mà i acabà la seva temporada.

Margaritense, 2 - CDA Llubí, 2 (13 d'abril)

L'equip llubiner al darrer instant aconseguí empatar el partit, mitjançant en Sebastià Darder. La lesió del porter Miquel Perelló "Pizzi" i l'expulsió d'en Miquel Planas "Bo" marcaren l'esdevenir del partit. Els llubiners no realitzaren un bon partit, però pogueren endur-se un punt de la seva visita al camp de "S'Estanyol" de Santa Margalida. En Rafel Serra havia aconseguí inaugurar el marcador a la primera part.

CDA Llubí, 3 - Espanya de Lluçmajor, 4 (20 d'abril)

Emocionant partit el disputat al camp de "Ses Comes" entre dos equips que cercaren des del primer moment la victòria. Molt aviat inaugurà el marcador el CDA, gràcies a un gol d'en Llorenç Torrens. L'Espanya empatà poc després, però en Sebastià Darder de nou avançava l'equip llubiner en el marcador. L'equip llucmajorer aconseguí tres gols seguits i posava les coses difícils als llubiners. Un gol al darrer instant d'en Llorenç Torrens posà emoció als darrers minuts, uns minuts intensos on al CDA Llubí li mancà sort per poder empatar el matx. Seguint amb la mala ratxa de lesions, en aquest partit qui també acabà la seva temporada fou el capità Miquel A. Mas, amb un esquinç al genoll.

Montaura, 2 - CDA Llubí, 1 (27 d'abril)

Partit de circumstàncies el que disputà a Mancor de la Vall el CDA. En Guillem Alomar només pogué comptar amb onze jugadors, a causa de les lesions, baixes i sancions.

Tot i aquests entrebancs els llubiners aconseguiren avançar-se en el marcador, gràcies a un gol de l'incansable Sebastià Darder. El Montaura, però, aconseguí donar la volta al marcador i s'imposà per la mínima a l'equip llubiner. En Toni "Molinera" tornà a la porteria.

CDA Llubí, 2 - Binissalem, 1 (4 de maig)

Darrer partit de lliga el disputat al camp municipal de "Ses Comes" davant el segon classificat. El CDA disputà un més que acceptable partit davant un equip que poc s'hi jugava ja que des de feia jornades havia aconseguí l'ascens a 1a regional. En Sebastià Darder i en Rafel Pou foren els golejadors d'un partit que serví per veure jugar per darrera vegada com a juvenils un bon nombre de jugadors.

Un cop acabada la temporada anem a veure un resum del que han aconseguí els juvenils en la seva primera temporada a 2a regional, després de l'ascens de l'any passat:

PARTITS A FORA

Guanyats	Empatats	Perduts	Gols favor	Gols contra	Punts
1	2	12	22	57	5

PARTITS A CASA

Guanyats	Empatats	Perduts	Gols favor	Gols contra	Punts
8	2	5	37	32	26

TOTAL

Guanyats	Empatats	Perduts	Gols favor	Gols contra	Punts
9	4	17	59	89	31

Golejadors:

Amb 16 gols - Sebastià Darder
 Amb 13 gols - Llorenç Torrens
 Amb 12 gols - Andreu Huguet (6 de penal)
 Amb 5 gols - Miquel A. Mas i Antoni Ferragut
 Amb 2 gols - Miquel Planas
 Amb 1 gol - Miquel Perelló, Rafel Bestard, Rafel Serra,

Pere Antoni Perelló, Antoni Perelló i Antoni Porcel.

CONSTRUCCIONS DE PEDRA I MARGERS, S.L.

COPEMA Margers

TREBALLS DE PEDRA EN GENERAL
 COL·LOCACIÓ DE BARRES I REIXATS
 RESTAURACIÓ DE CASES
 CONSTRUCCIÓ EN GENERAL

C/. Sa Carretera, 89
 07430 LLUBÍ - Mallorca

Tels.: Jaume 55 22 43
 Mòbils 908 53 78 61
 907 86 85 42

ELS BENJAMINS FINALITZEN LA SEVA PRIMERA TEMPORADA.

La desena posició ha estat la que finalment hem assolit, fruit de les 4 victòries, 3 d'elles fora de casa, 4 empats, un fora de casa, i 16 derrotes. Hem aconseguit marcar 28 gols i n'hem rebut 99, havent totalitzat un total de 16 punts. L'experiència del futbol-7 ha estat totalment positiva, entre altres raons per les adequades dimensions del terreny de joc, així com també per la de les porteries, la mida de la pilota, la bona concentració constant dels

nins en el joc, la limitació en les substitucions, el major control de l'entrenador sobre els jugadors i el temps de joc. Crec que s'han aconseguit els més importants objectius, s'han après les normes bàsiques del futbol, s'ha format un bon bloc de jugadors cadascun amb la seva missió ben apresada. En l'aspecte social ha sortit reforçat un grup de bons companys que es reflectia a cada entrenament i en tots els partits; aquestes relacions s'han manifestat sempre de manera recíproca amb els entrenadors que els hem estat guiant des del passat mes de setembre. Aquest bon ambient va quedar demostrat en el sopar d'acomiadament on

gaudirem tots junts d'unes saboroses pizzes. Malgrat la temporada hagi finalitzat, durant el mes de maig, seguirem entrenant per intentar retenir tots els coneixements adquirits al llarg de tot el període.

Aquest és el resum dels darrers partits que vàrem disputar:

P.Blaugrana de Llubí, 1 - Joventut Sallista, 5 (15 de març)

El líder ens visitava, duia una mitjana de 10 gols marcats per partit, per només un de rebut. Es prengueren bones mesures defensives i varen donar resultat a la primera part que va acabar en un solitari gol en fora de joc del J.Sallista. En el 2n temps la major tècnica del Sallista, amb jugades assajades, va imposar el marcador, encara que no va aconseguir mantenir la mitjana que portava de gols. Un penal molt ben transformat per en Joaquim

Capó, va posar, ara sí, la mitjana d'un gol rebut per partit al J.Sallista.

Sallista Atlètic, 5 - P.Blaugrana de Llubí, 0 (22 de març)

Visitarem el segon classificat i el resultat és del tot normal.

P.Blaugrana de Llubí, 1 - Binissalem, 1 (5 d'abril)

En aquesta ocasió era el tercer classificat el que ens visitava; el primer temps va acabar amb empat a zero. A mitjan se-

gona part ens avançarem en el marcador, amb un gol de n'Eduard Galma d'un fort xut per tota l'esquadra esquerra, un gran gol que va valer un important punt. Va ser un dels millors partits realitzats per la Penya Blaugrana de Llubí a casa durant tota la lliga. El Binissalem, fruit d'aquest empat, va perdre la tercera plaça.

E.M.Binissalem, 8 - P.Blaugrana de Llubí, 0 (12 d'abril)

En un camp convertit en un autèntic arenal no vàrem saber desenvolupar el nostre habitual joc.

Alaró, 6 - P.Blaugrana de Llubí, 0 (19 d'abril)

Si l'Alaró guanyava quedava classificat a la tercera posició i de quina manera es va esforçar per aconseguir-ho!

P.Blaugrana de Llubí, 1 - S.Sant Marçal, 1 (26 d'abril)

Rival fàcil a priori ja que al seu camp els havíem guanyat per 1 a 2. El Sant Marçal, però va jugar molt bé i únicament poguérem empatar. El gol fou obra d'en Joaquim Capó, des de la mateixa línia de fons, molt a prop del banderí de córner, gràcies a una excel·lent

volea que va avançar l'equip de la Penya. Al final ens empataren. Va ser el darrer partit de la lliga benjamí.

Destacar que el màxim goleador de l'equip ha estat en Joaquim Capó, autor de 23 gols.

Joan Galma Contestí

**GRUES
CA'N RIERA**

C/. Carretera, 5
07430 - LLUBITel.: 85 70 87
Mòbil: 908/43 55 50

**ASSEGURANCES GENERALS
GABINET DE GESTIÓ EMPRESERIAL
Gesem Perelló & Cia, S.L.**

Bisbe Llopart, 40 - INCA (Galeries Moli Vell)
Tel. 88 11 42 / 88 11 59
Sant Feliu, 66 - LLUBI - Tel. 52 22 48

FORN

**Especialitat en: tartes de boda,
comunions, batiments... ensaimades i
gran assortiment en pastisseria**

Creu, 48 - Tel. 52 20 66/67 — Llubí

UN POLIGON INDUSTRIAL A LLUBÍ.

Ja fa uns mesos que s'ha format al nostre poble l'Associació d'Empresaris de Llubí. Hem anat a parlar amb el president de l'associació, Joan Martorell, perquè ens informi de la tasca que duen a terme per aconseguir un polígon industrial pel poble. Encara no s'han aconseguit els terrenys però amb temps ho aconseguiran. No hem d'oblidar que Inca i Sineu ja han aconseguit el seu.

Qui forma l'Associació d'Empresaris de Llubí?

Som un grup de gent molt divers. Hi ha empreses grosses i petites. Entre d'altres hi ha en Tòfol Rosselló "Troquet", en Mateu Ramis "Vicari", en Joan Perelló "Genera", Josep Tugores, Joan Alomar "Coves", Joan Ferragut "Molinera", en Joan Perelló "Poquet", en Joan Riera...

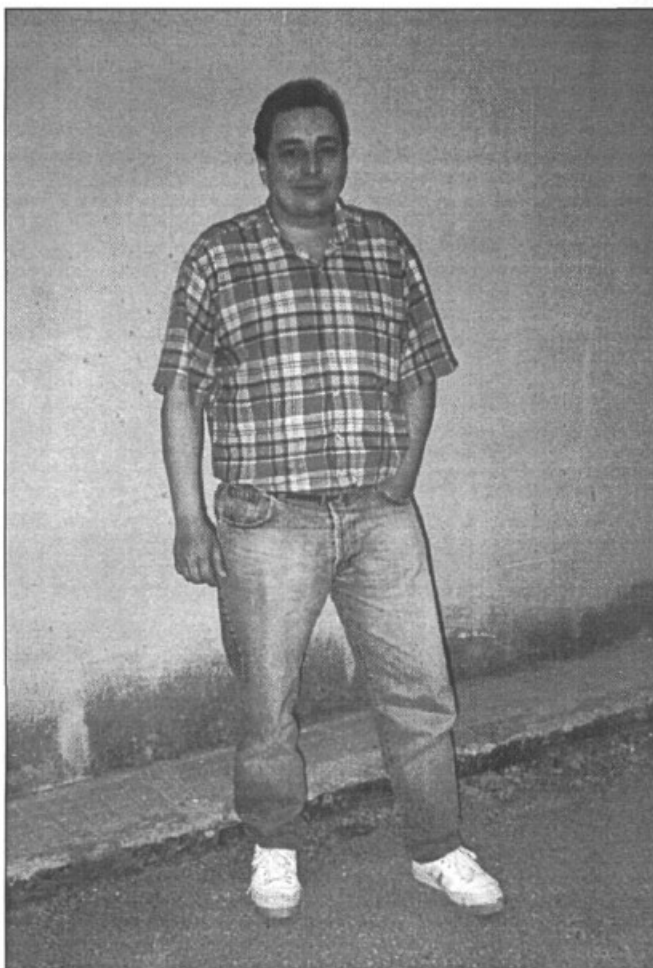
Quan començàreu a reunir-vos?

Vàrem començar el novembre de l'any passat i constituïm l'associació per poder començar a demanar subvencions i ajudes al Govern i a l'Ajuntament.

Quina mena d'ajuda rebeu de les institucions?

L'Ajuntament ens dona tot el seu suport i ens ajudarà en tot el que pugui.

La nostra prioritat és la compra dels terrenys.

un gran espai, volem una cosa que estigui bé per poder construir les naus necessàries pels empresaris de Llubí i que també n'hi hagi per als joves que vulguin aventurar-se en un negoci en el futur.

Quins beneficis aportaria aquest polígon al poble?

A Llubí no hi ha cotxes grosses per muntar-hi una empresa de segons quines previsions i aquest és un dels motius que fa necessària la construcció del polígon. Si hi ha empreses hi ha feina i per tant la gent no se n'ha d'anar a treballar en un altre lloc. Si a Llubí hi ha un nucli on es creen empreses també hi haurà més feina. Cal tenir en compte que Llubí està molt ben situat, està en el centre de Mallorca. El benefici també és de caire social. Eliminaríem els renous del poble, com per exemple les martellades o les màquines per serrar, i el pas de camions pels carrers. Així tots podem estar més tranquils.

No és que vulguem fer un gran polígon ja que s'ha de tenir en compte que el poble és

petit però el que es pot fer és construir-lo conjuntament amb l'àrea de serveis que també es vol realitzar. Les dues coses pensam que s'han de fer juntes.

No volem tampoc que s'especuli amb aquests terrenys. No hi ha d'haver gent que compri terrenys per llavors ven-

El polígon industrial pot crear llocs de feina.

Econòmicament no ens pot ajudar però la Conselleria d'Indústria s'ha compromès a donar-nos subvencions quan tinguem els terrenys.

On pensau fer el polígon?

Els terrenys que s'han pensat per fer-lo són els que van des del final del carrer del desaigüa fins devora les Conserves Rosselló.

Amb quins impediments us heu trobat?

Ara per ara el problema més gros és la compra dels terrenys. Hi ha moltes terres per comprar i no tots els propietaris volen vendre. Els doblers també és un dels problemes que tenim però una vegada haguem comprat el terreny suficient podrem començar a demanar ajuts per fer les naus. No és que vulguem

S'eliminarien els renous del poble.

dre'ls més cars. Per això farem una clàusula en què es doni un termini de temps per a la construcció de les naus. Per exemple a Inca l'Ajuntament ha comprat els terrenys, ha edificat les naus i llavors les ha posades a la venda. Això està molt bé però un poble com Llubí no s'ho pot permetre.

Maria Antònia Molinas Ramis.
Esperança Llompart Vanrell.

ONG: ASSOCIACIÓ D'AMICS DEL POBLE SAHARAUÍ DE LES ILLES.

L'Associació d'amics del poble Saharauí de les Illes és una organització no governamental estesa a nivell mundial, independent de tendències polítiques o religioses. Els objectius de l'associació és donar a conèixer la situació del poble Saharauí, i proporcionar ajuda tècnica i material als campaments de refugiats. L'ajuda s'envia mitjançant caravanes humanitàries que transporten el material de primera necessitat (menjar, instrumental mèdic, medicaments...).

Per tal d'informar als ciutadans, organitzen conferències, exposicions fotogràfiques, publiquen articles i fan viatges a la zona per donar a conèixer de prop aquest poble. L'associació realitza campanyes d'atenció mèdica, amb viatges de metges i ajudants tècnics sanitaris mallorquins per treballar desinteressadament als campaments. Els estius vénen a les Illes Balears nins i nines saharauis. En aquests viatges es fan revisions mèdiques, i es lliuren temporalment de l'estiu del desert, on s'arriba las 50° C.

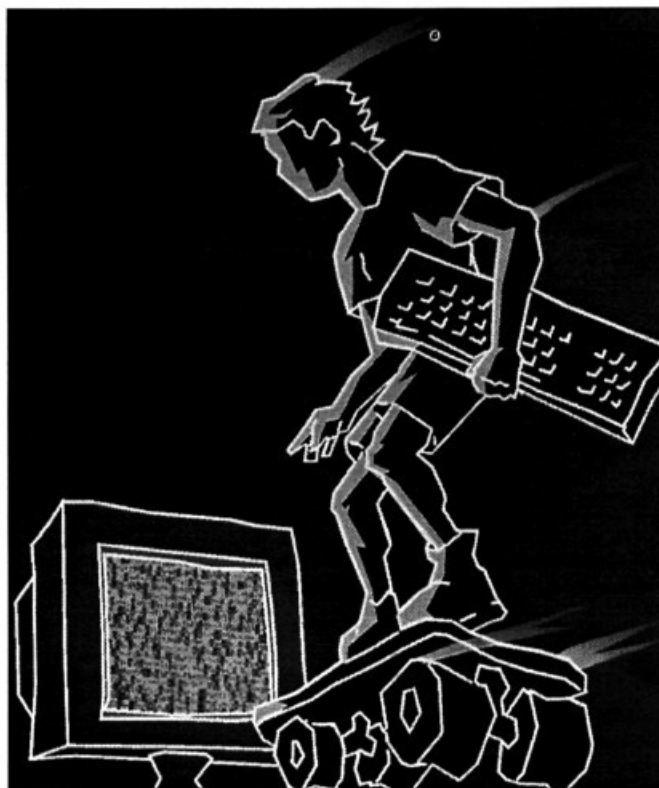
Un poc d'història: en els acords tripartits de Madrid, a l'any 1975, el govern de l'Estat Espanyol decideix abandonar el Sàhara. Mauritània i Marroc l'ocupen violentament, sense tenir en compte la voluntat del poble Saharauí. La riquesa de recursos (fosfats, bancs de pesca...), i les aspiracions de Hassan II per governar un gran imperi, donen lloc a una llarga invasió. Ja s'han complit 20 anys.

El poble Saharauí queda dividit. Els que poden escapar a la invasió (bombardejos amb napalm) sobreviuen exiliats en un àrid desert al sud d'Argèlia, en condicions d'extrema duresa. Subsisteixen gràcies a l'ajuda humanitària internacional i de les associacions d'amics del poble Saharauí d'arreu del món, però sobretot, per la seva voluntat d'independència i d'ansia per tornar a casa.

A la zona ocupada, els que no pogueren fugir, viuen una situació d'estat policial i de terror, concretada en empresonaments, tortures i morts a mans de la policia marroquí. Tot això ha estat denunciat per Amnistia Internacional. Les Nacions Unides reconeixen el dret a l'autodeterminació del poble Saharauí. Un referendun per confirmar aquesta voluntat havia de ser celebrat l'any 1992, però les autoritats del Marroc impedeixen el plebiscit amb les més variades tàctiques. Saben que sense enganys no guanyaran.

L'Associació d'amics del poble Saharauí de les Illes es financia a través de subvencions d'institucions públiques i privades, aportacions privades, quotes dels socis i la venda de material (camisetes, pins, llibres). Pel vostre interès o per qualsevol informació us podeu adreçar al Carrer Monti-Sion, 14 baixos. 07001 Palma de Mallorca. Telèfon i fax 72-88-39.

LA SUBCONSCI'NCIA D'UN BÀMBOL.

Si jo tingués paciència amb aquest ordinador, potser algun dia arribàs a fer qualque cosa digne com escriptor, però sóc tan colló que ensopeg a cada passa sense saber per on sortir.

Em diuen que és l'home qui domina les màquines; però n'hi ha, com aquesta, que acaben la paciència a un ase renego, ves que he de fer jo que sóc un animal ignorant.

Si la paciència és intel·ligència, la ignorància és felicitat. Aleshores vull ésser feliç abans que màrtir fermat a la intel·ligència.

Un bàmbol gaudeix de la vida contemplativa, un intel·lecte és un esclau d'ell mateix perquè mai no troba el camí de la serenor.

A l'ombra d'una tenassa arressarada per matolls, jo, ignorant de sola i mitja, sento la frescor de l'aire, de la flaire de les flors, el cant dels ocells, el lladruc del ca de bestiar que guarda les ovelles pel comellar, veig els núvols que travessen de llevant a ponent i de tramuntana a migjorn, assaïi la set amb aigua de la pluja pura i cristal·lina... Els intel·lectes, en canvi, viuen la foscor d'aquestes màquines boges amb utopies maquiavèliques.

Benaventurats aquells que creuen, que somien i tresquen pel cosmos perquè la qual cosa els allunya del fang que ens ofega aquí a la Terra.

La creença no és necessàriament un dogma de fe, sinó una conveniència personal, o col·lectiva, una imatge a través d'un cristall mascarar que no deixa veure més enllà de les cucales.

Crec, però no crec... Aquesta és la qüestió!

Deu és un fantasma literari engendrat en la nuesa del subconscient; l'home és el corc, la poma podrida en el cove de la Mare Natura.

Els polítics són el bestiar: els quals només coneixen el camí de la menjadora.

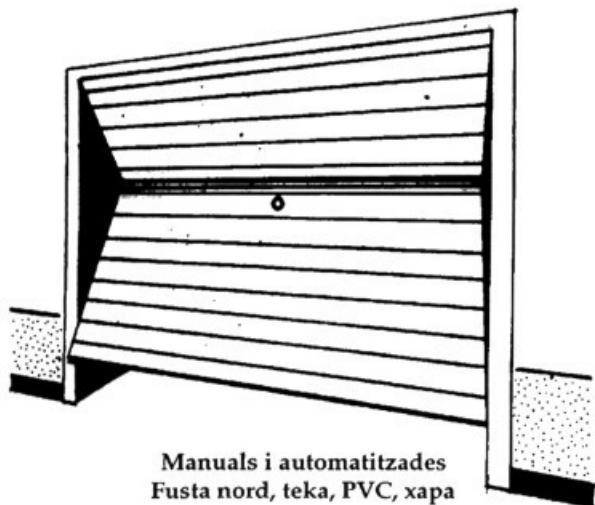
El meló mai no serà pas una figa ni la carabassa mai no serà pas un raïm, però l'home ja és mig figa i mig raïm.

Diuen que la política és l'art de dir mentides; aleshores n'hi ha massa que han anat a escola.

El poder corromp, i la impotència consumeix.

Diuen que mai no han de tenir enveja del qui va davant sinó compatir-se del qui va darrere... Deu ésser per això que hi ha tants de panxacontents.

PORTES BASCULANTS TUGORES

Manuales i automatitzades
Fusta nord, teka, PVC, xapa

C/. Creu, 114 - Tel. 52 24 14 - Fax 52 21 19 - LLUBÍ

MARIHUANA, LA PLANTA DESCONEGUDA.

Marihuana (maria), haixix (xocolata), herba, dagga, kiffi... són noms que s'han donat a distints preparats obtinguts del cànem indi o Cannabis Sativa. És originària d'Àsia, però està molt estesa a Amèrica Central i al nord d'Àfrica. Al nostre medi se sol consumir el haixix o xocolata, ja que és més concentrat i per tant més bo d'ocultar pels traficants. La majoria del que es consumeix aquí és del nord d'Àfrica.

La marihuana no és una substància pura, sinó que conté més de 400 components. El principi psicoactiu més important és el 1-delta 9-tetrahidrocannabinol (D9-THC). Els efectes creats pels cannabinoides (les substàncies que conté la planta i que són psicoactives són eufòria, alteracions sensitives i qualque vegada pot provocar ansietat).

La planta de la marihuana és dioica, és a dir, té varietats masculines i femenines.

Els cannabinoides, que són els components que creen els efectes al consumidor de la planta, estan presents tant a les plantes masculines com a les femenines. La quantitat i proporció de cannabinoides a la planta varien més per les condicions ambientals en els quals la planta ha crescut (clima, terra...).

Quan el D9-THC passa a l'interior del cos humà, aquest el metabolitza (el fetge el descomposa en altres substàncies més petites, les quals ja poden ser tretes a defora del cos humà per l'orina o per la via fecal). El metabolit més important provenent del D9-THC, és el 11-OH-D9-THC, el qual també és psicoactiu (cof.loca).

La principal via d'administració de marihuana és pel procediment de fumar-ne i el seu ús s'estén per capes molt diverses entre els menors de 45 anys. Quan es fuma, l'acció de la marihuana és molt ràpida, ja que passa directament a la sang a través dels pulmons. A la majoria de casos, només passa al cos entre un 50 i un 75% del D9-THC que hi ha al porro. La distinta manera de fumar segons la persona també fa que la quantitat que passa al cos sigui diferent. El desencadenament de l'acció de la marihuana té lloc entre els 5 i els 15 minuts després d'haver fumut. L'activitat màxima normalment es manifesta uns 60 minuts després. La duració de l'activitat dura unes 3 hores més.

Una altra via d'administració és l'oral (amb menjar o en infusions). Per provocar el mateix efecte se n'ha d'ingerir 3 vegades més. Els efectes comencen entre 30 i 60 minuts després de l'ingestió, i l'efecte màxim s'assoleix 3 hores després d'aquesta. La duració total de l'activitat és d'un 4 hores. En l'administració oral, el ritme d'absorció del D9-THC per part del cos és relativament baix i els seus nivells en sang són baixos comparats amb la inhalació de fum.

En qualsevol tipus d'administració, el D9-THC es distribueix sobretot als teixits amb més sang (fetge, pulmó, ronyons...). Però hi ha una excepció, el cervell, que tot i tenir molta sang, en rep quantitats molt petites.

El D9-THC i els seus metabolits s'eliminen del cos amb bastanta lentitud. La principal via d'eliminació és la fecal. Al voltant d'un 50% dels cannabinoides s'excreten les 24 hores següents a l'administració. L'excreció per l'orina és poca en comparació amb la fecal. Tot i així, en els consumidors habituals és al contrari (s'excreta més per l'orina que per la via fecal, i a més, eliminen el D9-THC més aviat).

Quan al sexe del consumidor, se sap que els homes eliminen més bé moltes drogues, entre les quals hi ha la marihuana.

Els efectes de la marihuana al cap són eufòria, benestar, pèrdua del sentit de l'espai, del temps i de la imatge, i alteracions de l'equilibri. També pot crear relaxació, disminució de la força muscular i somnolència. Juntament es pot presentar confusió a l'hora de raonar, disminució de la capacitat de concentració, atenció i memorització, llenguatge monòton i pobre, i alteració de l'estat de vigilància.

Els efectes al cos poden ser alteració i massa rapidesa del ritme del cor, envermelliment dels ulls, irritació dels bronquis, diàrrea i augment de la gana. Els efectes a l'aparell reproductor són la disminució de la quantitat i qualitat dels espermatozoides a l'esperma masculí, i l'acurçament del cicle menstrual a les dones (en lloc de 28,8 dies dura 26,8 dies).

Si hi ha una intoxicació per la inexperiència del consumidor, aquests efectes es fan majors i s'hi afegeix la distorsió de la imatge, agitació, idees paranòiques i reaccions de pànic. Aquests efectes duren de 2 a 4 hores.

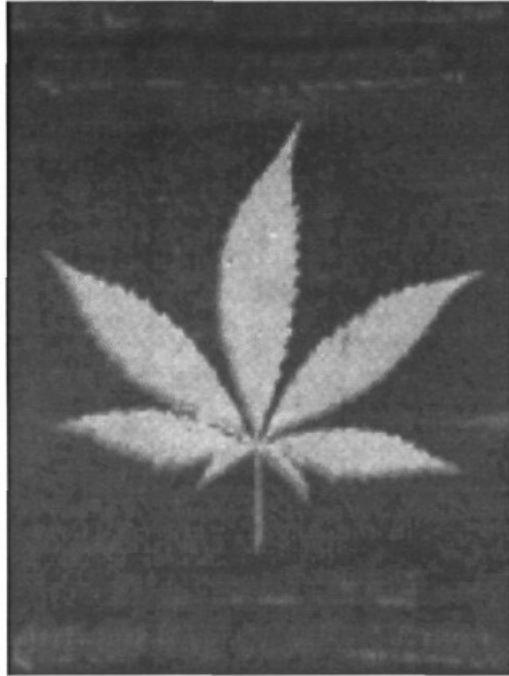
Si l'excés de consum és continu apareix apatia, canvis emocionals sobtats, alteració de la memòria, de la concentració i càlcul, disminució de la destresa, inflamació contínua dels bronquis, baixada de les defenses i risc de càncer de pulmó. A més, si el consumidor en fa un ús continuat i amb dosis altes es presenta tolerància (es necessiten dosis més altes per aconseguir el mateix efecte).

La marihuana és una de les poques drogues que no provoca dependència física ni té síndrome d'abstinència (recordem que el tabac provoca una gran dependència física i que la síndrome

d'abstinència de l'alcohol pot arribar a causar la mort d'una persona i són drogues legals). La marihuana es troba classificada en el grup I de drogues, que inclou les substàncies potencialment addictives i sense aplicació mèdica. En aquest grup també hi ha altres drogues com la cocaïna o l'heroïna, substàncies amb molt més poder addictiu i majors conseqüències per a la salut. Per això certs sectors protesten contra la consideració de la marihuana com a droga forta, quan els seus efectes per a la salut són menors, fins i tot, que el tabac o l'alcohol. A més, argumenten que el fet que el seu consum sigui il·legal, obliga el consumidor de marihuana a introduir-se al mercat de les drogues il·legals i, per tant, es pugui iniciar en el consum d'altres drogues molt més fortes.

Des de certs sectors mèdics també protesten pel fet que no estiguin reconeguts els seus efectes com a fàrmac, sobretot per la recuperació de massa muscular en malalts de sida, eliminació de nàusees a malalts de càncer que reben el tractament de la quimioteràpia, reducció de la pressió intraocular al glaucoma, i reducció de dolors. A més, al mercat hi ha des de fa deu anys un fàrmac anomenat dronabinol -de nom comercial Marinol- que conté D9-THC. L'actitud respecte a la marihuana és hipòcrita perquè mentre es permet administrar als malalts morfina i meperidina (substàncies amb un marge molt estret entre la dosi que fa l'efecte desitjat i la dosi letal), no es permet l'ús de la marihuana (la dosi letal és de 4000 vegades el que es sol fumar a un porro).

De moment, els únics que poden fumar marihuana legalment són 8 ciutadans nord-americans, a causa de patir certes malalties terminals que provoquen molt de dolor (així i tot, aquesta concessió no se'ls permet als malalts de sida, tot i patir una malaltia terminal que també provoca molt de dolor).

MARGERS I **MM** ANOBRES S.L.

Avinguda de Son Marget, 11-1a (LLUBÍ)

Oficines: Telèfon - 908 / 53 04 02 (Mòbil) • Telèfon i Fax: 85 70 66

TRANSPORTS I EXCAVACIONS

Viatges Ciutat S.L.

C.I. BAL. 335

RESERVA DE BITLLETS AVIÓ, VAIXELL

RESERVA D'HOTELS, VIATGE DE NOCES

Carretera de Valldemossa, 8 • Tels.: (971) 75 22 21 - 75 06 11 • Fax: (971) 29 30 05 • 07010 Palma de Mallorca

- Productes químics
- Accessoris sanitaris
- Consumibles de paper
- Equipament institucional

Detergents ús industrials

Tel. - Fax. 85 70 70

Bar Cafeteria

Plaça de l'Església, 7
Tel. 85 70 78
07430 LLUBÍ

- ALUMINIS
- VIDRES

Joan Alomar Ramis

Carrer Creu, 23 - Tel. 85 70 91 - 07430 LLUBI (Mallorca)

NOU POU

POLLASTRES, DESFET DE POLLASTRE,
GALLINES, CONILLS, OUS

DISTRIBUIDORS:

GERMANS PERELLÓ, S.A.

C/. CARDENAL CISNEROS, 65 • TEL. 88 10 32 • INCA

MANIFEST DEL PSM-NM DE LLUBÍ.

El PSM-NM vol denunciar la demagògia i la desinformació de l'equip de govern, en concret de la batlessa i regidora de cultura, cap a les associacions culturals i esportives del municipi. La controvèrsia sobre les subvencions del 1996 a les entitats, que la regiduria de cultura té pendants, continua provocant polèmica:

- Encara no s'han donat les subvencions del 1996, tot i haver-se aprovat una moció del PSM-NM on l'equip de govern es comprometia a concedir-les abans de febrer.

- El PSM-NM presentà una altra moció davant la ineptitud de la batlessa com a regidora de cultura i com a batlessa. L'equip de govern va decidir deixar damunt la taula aquesta proposta concreta de subvencions.

- La batlessa, pressionada pel PSM-NM, no li quedà més remei que reunir les entitats. A la reunió difon informacions tergiversades i no completes:

- No és cert que sols hi hagi 466.097 pessetes per a repartir. Aquí s'hi han d'afegir 275.000 pessetes perquè una entitat ha rebut -a efectes de comptabilitat- la subvenció del 1997 dins el 1996. Llavors, s'han de repartir 730.000 pessetes, tal i com deia el PSM-NM a la seva proposta.

- Al PSM-NM li sembla incongruent i poc seriós que s'exigeixi a les associacions que presentin amb una setmana de termini el pressupost pel 1997. Per què? Tanmateix no el fan servir per res o si tot va bé serà analitzat el juny de 1998.

Creim que les associacions es mereixen més serietat i dedicació per part de la batlessa. Basta de paraules!

Però el més greu de tot pel PSM-NM és que s'ha confirmat que la batlessa no diu tota la veritat i engana al PSM-NM. Ho deim perquè algunes associacions es queixaren perquè no reberen informació d'una convocatòria d'ajudes del CIM per associacions. Això, quan al plenari ordinari del febrer el PSM-NM presentà un moció en aquest sentit i la batlessa ens recriminà que ella ja havia informat a tothom sobre aquestes ajudes. Resulta que això no era cert, i això que ella ens digué que la moció no era necessària perquè ella "ja s'havia adelantat". Vol dir això que no ens podem refiar de la batlessa?

Creim que el poble de Llubí necessita gent més seriosa per dirigir-lo. El PSM-NM ja està cansat de paraules i sobretot de paraules i manifestacions enganyoses i faltes de veritat.

NO TOT ES PERD PER L'ESPLAI.

Des de sempre, s'ha acusat el Club d'Esplai de ser uns bruts i de tenir el centre fet una soll. Però, el que és més curiós és que la gent mai no ho diu als monitors sinó que sempre critica de la part de darrera sense donar oportunitat als monitors per explicar-se. I com que si Mahoma no va a la muntanya, la muntanya va a Mahoma, aprofit l'oportunitat que em dona la revista Udol per explicar-me.

Crec que el primer que s'ha de fer és deixar els judicis previs a una banda. I dic això perquè és molt corrent sentir allò de:

- És que jo un dia hi vaig anar i allò feia oi.

I em deman, qui és que un dia no ha tengut mai brut a ca seva? Qui estigui lliure de culpa que tiri la primera pedra.

Llavors hem de tenir en compte que el que hi ha al centre parroquial són al.lots i els al.lots embruten molt. Ells fan net, però tanmateix els monitors hem de passar darrere darrere i a vegades el temps no basta i ho deixam per un altre dissabte.

Per altra banda al centre parroquial hi va tothom. Resulta que la majoria d'aquets visitants són de pas i ningú se'n cuida de fer net. Per què sinó, com explicam l'aparició de llosques a la sala de dalt i a l'escala? Perquè els nins no fumen, i els monitors en temps d'esplai tampoc.

Misteriosament també a vegades apareixen pipes, i resulta que no hi ha cap nin que mengi pipes a dins el centre.

I el que és més inexplicable és l'aparició a la sala d'abaix d'uns fregalls metàl·lics d'origen desconegut. O no.

Però amb tot això resulta que els únics que feim net som els de l'Esplai i llavors resulta que nosaltres som els bruts. Però, som els bruts perquè sempre ho hem estat, no perquè tenguem brut el centre. És per això que convid a tothom que vulgui venir a veure el

centre que véngui el **DIA QUE VULGUI**. Nosaltres sempre procuram tenir-lo el més net possible.

**Miquel Cladera Ramis "Peon".
Responsable del Club d'Esplai "Es Turó".**

L'ESPLAI AMB L'ACAMPALLENQUA

El dia 15 de març decidírem, monitors i al.lots, agafar la bicicleta i anar a Muro a fer una volteta. Una vegada arribats anàrem fins al parc infantil, un parc que desgraciadament Llubí no té, on gaudírem d'unes bones i modèliques instal·lacions. Els al.lots s'ho passaren molt bé i un cop ens haguérem cansats de jugar tornàrem a Llubí. El camí es va fer una mica pesat pels més petits, però els trenta expedicionaris arribàrem bons i sense cap tipus de problema al poble.

Després de dues setmanes de descans ens tornàrem a posar les piles i muntàrem unes proves d'habilitat a la plaça de l'Església, unes proves que feren les delícies dels al.lots i d'algunes mares que també havien vingut a veure-ho. Ja ho sabeu: "sempre n'hi ha pels que miren!". Gràcies a l'aportació de la Policia Local de Palma i del monitor Nadal Alovera poguérem disposar d'aquells aparells que convertiren per un dia la plaça en un circuit que semblava de competició.

El dissabte posterior decidírem anar fins a Inca a l'Acampallengua. Era dissabte 12 d'abril i allà poguérem participar a tot un seguit d'activitats que els organitzadors havien preparat. Poguérem pintar un gran mural, participar a tot un seguit de jocs i danses i ballar i riure amb els Cucorba. Alguns pares s'apuntaren a la iniciativa i passaren tot el dia amb nosaltres.

El dia 19 d'abril realitzàrem una sèrie de tallers als locals de l'esplai. Els més petits feren un taller que consistia a realitzar un dibuix i llavors emplenar-lo de sopa; d'altres feren pots de sal de color i els més grans apostaren per fer-se amb filferro el seu propi nom. Algú fins i tot es decidí a fer en gros el nom d'"Es Turó" que d'ençà d'aquest dia penja a l'entrada del nostre local. La setmana de davant continuàrem amb aquestes activitats, excepte els més grans que anaren a la paret de devora on era abans Correus per pintar-la de nou de blanc, vist el deteriorament que presentava el mural que des de feia un bon grapat d'anys havia realitzat "Es Turó". Aquest dia només pintaren de blanc la paret però en els propers dissabtes s'havia previst iniciar la tasca de pintar el mural.

La darrera activitat realitzada fins a l'hora d'escriure aquesta crònica fou la que realitzàrem el passat 3 de maig. Aquest dia decidírem banyar-nos una mica i jugàrem i ens divertírem amb tot un seguit de jocs realitzats amb bufetes d'aigua. Cap al.lot ni monitor se'n pogué anar a casa seva eixit ja que tothom va participar en la remullada col·lectiva.

Club d'esplai "Es Turó"

RUMIOLS US HO MEREIXEU!

Conec des de fa un bon grapat d'anys uns quants veïns de la tan oblidada barriada de Son Ramis, uns veïns que des de fa molts anys van denunciant l'oblit que sofreixen. "Ni una festa, ni la plaça que des de fa tants anys demanam, ni res, però pagam la contribució com els altres" m'han manifestat en nombroses ocasions. Sempre que he tengut l'oportunitat de parlar amb ells m'han parlat de les seves arrels, d'un passat ja llunyà i que tan sols se'n recorden, amb nostàlgia, els de més edat. Això sí, tots han expressat que des de petits havien sentit contar als seus pares, padrins i avantpassats que allà dalt s'hi havia de fer una placeta i no s'hi podia edificar.

Ara, per ventura, amb el Pla Mirall veuran recompensada la seva constància. Aquests llubiners, o rumiols, com els agrada a ells anomenar-se, mai no s'han desesperat i any rere any han anat organitzant sopars i festes, com la ja tradicional falla que cremen per Sant Josep, malgrat l'oblit que sofreixen. Per això, tot i que encara no s'ha aconseguit res, vull expressar la meua alegria cap a aquests veïns que esper, d'una vegada per totes, vegin recompensada la seva constància. S'ho mereixen!

Francesc Perelló

FUSTERIA RAFEL MUNAR

PORTES, PERSIANES, MOBLES DE CUINA,
ESTANTERIES, TOT EN FUSTA
ESPECIALITAT EN VIDRIERES CORREDERES
HERMÈTIQUES HERRATGES ALEMANYS

Roca Llisa • Tel. 52 21 35 • Llubí

ES SACOST DE LLUBÍ

Aquesta vegada tornam al poble de Llubí, que, com ja sabeu, està format per dues grans barriades: Llubí pròpiament dit i Son Ramis, que, com diguérem en una altra ocasió, ocupa la part més antiga de la vila. Per això vegeu el topònim Llubí a la **Gran Enciclopèdia de Mallorca** (volum VIII, pàg. 52) on hi figura a Son Ramis l'emplaçament d'una antiga església, a la placeta on darrerament s'ha obert un pou d'aigua dolça per a consum del poble.

Aquesta barriada pertocà a l'Abat de Sant Feliu de Guíxols, que acompanyà el Rei En Jaume en la conquesta de l'illa, i que, gràcies al repartiment de la mateixa illa, li tocaren les terres de la nostra contrada. Lloc, per tant, venerable i digne de tenir en compte a l'hora de fer futures reformes urbanístiques. Es troba en la cuculla del petit pujol, que ocupa Son Ramis.

D'on li deu venir aquesta denominació? Hi hauria potser una possessió en l'antiguitat que s'anomenàs així i que donàs el nom a moltes famílies llubineres i rumioles? Esperam que un bon dia algun historiador en tregui les fites clares, sobre on es trobava aquesta possessió i si encara en queden restes. L'Enciclopèdia de Mallorca es diu únicament "degut a l'establiment de la possessió de Son Ramis", sense més uts ni més ets.

L'altra part de Llubí, que conté l'església i la casa de la vila, seu al coster que mira al nord, i acaba sobtadament en la cresta del **torrent de Vinagrella**, que va cap a Muro. Al carrer de **Sa Creu**, que va cap al cementeri i devora la creu de terme, hi ha una sortida cap al torrent, que és molt breu, i la costa del torrent és molt abrupta i empinada, per on sols s'hi pot pujar per un caminó de cabra. Gairebé a dalt, hi ha a la penya un clot, que la fantasia popular l'anomena "**sa potada d'es cavall del Rei En Jaume**". Pobre cavall si hagué de pujar aquesta costa tan empinada d'aquesta petita serralada!

Jo, de petit hi anava, amb mon pare, per adreçar cap a **Sa Rota** on hi teníem unes finques magres i primes: són **Ses Rotes de Son Ramon**. Aquells paratges, plens de carritxeres, de mates, murteres i altres arbusts, feien feredat. Per aquest caminó de cebra es baixava per pujar després per l'altre pendent del torrent. Una vegada hi vaig ésser a temps a contemplar una volada d'una guarda d'endiots, d'una banda a l'altra del torrent, l'amplari del qual deu tenir un centenar de metres. Bella embranzida la d'aquells animals, per arribar a l'altra banda. Bell espectacle aquest **Es Sacost** de Llubí.

Pare Joan Llabrés Ramis

ELECTRO ALOMAR

Muntatges elèctrics • Assessoria Tècnica

Carretera de Valldemossa,8 • Tel. 20 09 12 • 07010 CIUTAT

SUPER BALEAR, S.L.

N.I.F. B-07564610

SUPERMERCATS DISCOUNT

JAUME SUREDA ESTRANY
D.N.I. 41295317-J
AVDA. JAIME III, 37

OFICINA: TEL. 85 20 50 FAX. 85 20 50
Apt. Correus n° 6

07458 CAN PICAFORT
MALLORCA
Balears

DROGUERIA

CAN PORRET

DOCTOR FLEMING N° 6
TELÈFON 52 21 92. LLUBÍ

BAR BRISAS

Plaça de Sa Carretera - LLUBÍ

TAXI - LLUBÍ

☎ 52 24 61 | ☎ (908)
52 21 30 | MÒBIL 53 36 80

C/. Sta. Margalida, 16

LLUBÍ

CONSTRUCCIONS

DARDER

Sa Carretera n° 46, 1er
Tel. 52 23 16 • Llubi

(REGIRADORS...) QUAN LES HORES SÓN TURBULENTES EL TEMPS PASSA EN SILENCI (REGIRADORS...).

* Des dels temps d'Adan els necis estan en majoria.

* Tu li pagues, tu li fiques, tu li fas. Que ets de banastre, ju li fiques, ju li fas...

* Mirall, tu que em mires, Perd el valor amb les seves mancances

i si em mires no ploris.

El plor de l'auxili li aixeca el pudor

i rebutja la flaira.

Ets coixa i et tapes, tape't i plora.

* REGIRADORS... Anunci Institucional de l'Excel·lentíssim Ajuntament de **Castell Llubí**: heu de menester l'ajuda de l'ajuntament? teniu problemes amb CADA-GUA? teniu res a dir

del poliesportiu? voleu les claus del Casal de Cultura? no sabeu on heu de dur la ferralla? voleu saber qualque cosa de l'ajuntament? voleu...? Tranquils!!! l'home orquestra de la feina dins el poble ho pot tot, ja només li manca firmar els decrets d'alcaldia.

* **BROTS D'AURA, SOMBRES TRASPARENTS**: Sombres trasparents dins la nau, les cambres prou vigilades. El feix que suporta l'esquena esqueixa l'ànima, enigmàtica com sempre. Recorre la llar calorosa, abans humida i enteranyinada pels esperits lluminosos de

les nimfes marines. Altre cop el maleït guru feia de les seves encaptivant llurs pensaments, ells, ja defallits, esperaven el darrer alè.

* REGIRADORS... Qui mira "Lo + Plus"? Molt bé, tu que el mires podràs contestar la següent pregunta: quin regidor/a de l'ajuntament de **Castell Llubí** dona unes explicacions tan convincentes com les de Jesulín de Ubrique (pista: és com un toro/vaca).

* Aire fred, tombes i mort. Enyorances perdudes, rialles esperançades. Ni tan sols puc dir ni sí ni no. I no és per principis com dirien alguns...

* Anau alerta a trencar el mirall. Mirall, mirallet, la façana del poble que per dedins l'ajuntament ho té fermadet.

* Cul de sac i el petit mag glopeja sang dins l'olla bullent, peus de porc, carn salada, ronyons i més tard l'ombra de la cuinera talla la verdura.

* REGIRADORS... REGIRADURIA DE NOVA CREACIÓ: Regidor encarregat de la (des)coordinació dels cursets de brodat. Ha hagut de passar un curset intensiu i accelerat de ganxet, macramé, creueta, punt mallorquí...

* REGIRADORS... Seguim amb l'home orquestra de la feina. Tan de bo que la part de medicina funciona, perquè no sé qui se n'encarregaria. Tan de bo que la part eclesiàstica funciona, perquè no sabem qui se n'encarregaria. L'apotecaria no és un exemple a seguir, només li falta una mica d'empenta, però la gent surt amb les medicines que toquen, no se'ns ocorre qui se n'encarregaria. El trànsit i la conducció no funcionen ni mica, principalment els

caps de setmana, però això sí que ho pot fer l'home orquestra de la feina, no volem pensar amb ningú per a substituir-lo, no fos cosa que...

* REGIRADORS... Lo Megacrac de lo Regne de **Castell Llubí** demana llimosna amb lo seu criat.

* **SUD**: significa això que el sud perd, la feblesa seva i meva provoca la melangia que indefinidament haurem de suportar. Ossos acaramullats sobre àrida terra, coscos desfets, mirades perdudes i la gargamella esquerpada, cruixida, pot ser de tant plorar.

* REGIRADORS... Un sanitas i un curandero poden fer la mateixa feina si tenen la mateixa "làbia". Però no poden cobrar el mateix sou.

* REGIRADORS... Si el Mirall servís per arreglar el desastre urbanístic del terme de **Castell Llubí** no tendria el nostre consistori tant enlluernat. Si el Mirall servís per arreglar el desastre urbanístic no existiria tal pla.

* REGIRADORS... Restauren la creu de la Plaça del Molí de son Rafal. La creu que suporta el poble serà mala de restaurar. Qui cria creus crea cruïes.

* **L'AIRE**: Allò era el prelude del que passaria. L'aire ensinistrat atacaria una i les vegades necessàries per a satisfer les endimoniades idees psicòtiques del mag. El mag de l'univers havia ensinistrat l'aire, ell era el causant de tots els desastres que l'aire provocava arreu del món. Pretenia enriquir-se davastant països, ciutats, pobles, aldees, lloguerets, etc., tots de països del tercer món. Era obvi, un home tan poderós com ell no podia arriscar-se a destruir part de la seva fortuna aconseguida en els estats més poderosos i influents en l'òrgan de la Taula de les Vuit Puntes. Ell, que de jove havia aconseguit introduir-se en el món de les finances de la majoria dels estats més influents de l'univers, ara no podia consentir la revifalla dels països de l'Àfrica Negra i els que ell anomenava despectivament els "països llimona", referint-se als asiàtics. Ara s'ha instal·lat per devers aquí i en farà més de les seves.

* Diuen que han sentit que el representant de l'ajuntament a les reunions de l'escola diu que no cal fer el projecte de reforma de l'escola en CONDICIONS perquè tanmateix en aquests moments l'escola no està en CONDICIONS. Segurament, aquest CRAC ja no hi té cap fill. **TORERO!!!**

* Un fa nyic i l'altre nyac i s'avenen com un rellotge.

* A la Festa de l'Ermite es varen poder observar petites màfies del vi. No els bastava el de la seva taula i feien passada arreu carregant per la seva bodega. Fins i tot carregaven de dins les arcades, acompanyats d'un funcionari local perquè els obrissin les barreres. N'hi ha que no es tallen ni un pèl. Clar! gent pròxima a la cúpula governant.

* Apurar un tir al màxim és com vendre puros i escopetes al màxim.

* REGIRADORS... El portaveu actual calla. L'antic portaveu torna portar la veu "afilada" i no deixa entrar en joc a cap company/a seu. Tal volta no tenen res a dir, però alguna en podrien disparar (les paraules caduquen?). Fins i tot en la defensa dels pressuposts, el nostre Rodrigo Rato no va obrir boca, quina llàstima! El regidor de la hisenda, senyor de les finances, va deixar defensar-los a la regidora de més poder, la presidenta del consistori.

Diuen que tan sols el veren parlar amb secretets, i ja se sap: secrets en reunió són de mala educació. S'han sentit comentaris que podria ser que el regidor d'hisenda jugui amb fitxa falsa i no vulgui fer-se el protagonista per si de cas.

* Recepta de cuina: **pomes farcides de pastanaga amb nata.** Preparació: igualment com el conte de l'abella que polinitza la flor, però l'acció transcorre dins la cuina.

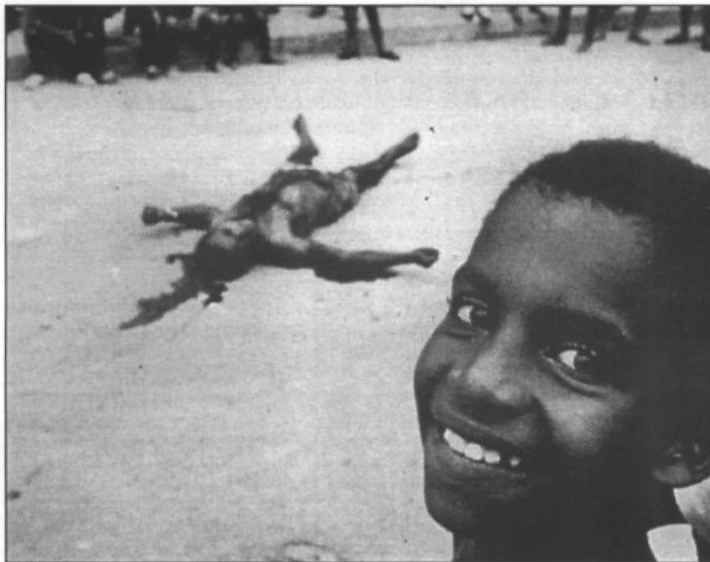
* Els carrers de **Castell Llubí** semblen un camp de golf. Sense gespa, és clar. La gespa només la poden tenir per Palma i Calvià.

* **Castell Llubí: poble sense aspiracions, sense un esdevenidor, sense un futur el prou optimista com per pensar amb un poble renovat.** Recull abans el blat, abans del sol, abans del dia. Sèmola d'ordi i farina de blat carregat amb pèssims records viatjant amb l'ànima humida, m'és fresc el record de tes llàgrimes, llàgrimes perdudes.

* REGIRADORS... Quan en "Cròif" va veure l'equip de havia de dirigir es va estimar més signar un document obligant-se a viure a sa Cleda perquè no el tornassin molestar per a les tàctiques.

* REGIRADORS... **ONGs de Castell Llubí;** a l'hora de fer feina: hola, que tal, com va tot, a tu et cercava. A l'hora de pagar les subvencions (encara les del 1996): adéu, adéu, ara fris molt, ja ens veurem.

* Foragitar les espeses frondositats del meu cervell seria com un plagi als pensaments de tots aquells que, com jo, estan espantats. Cal reivindicar la por, no només ha de ser patrimoni exclusiu dels que manen. Mirar de tant en quan dins les inte-

rioritats més profundes és l'exercici primordial que s'ha d'ensenyar a qualsevol que, malgrat la seva ineficàcia, ha d'aprendre a suportar les llaminadures que s'emporten els nostres enemics. Podem dir-ho, dels seus errors anirem aprenent per mai caure-hi i quan sigui l'hora, el judici cabdal, afrontar amb totes les possibilitats i les destreses adquirides la lluita per al domini del nostre cos.

* REGIRADORS... El matx continua. El segon canvi en l'equip forà es va produir el 24 d'abril. L'àrbitre va atendre la petició de l'entrenador

i la jugadora amb el dorsal número quatre fou substituïda per un jugador amb més experiència. L'equip visitant segueix jugant sense trobar l'alineació adequada pel seu joc. Certs sectors afirmen que l'entrenador es va decidir pel canvi per por a que la jugadora fos amonestada amb la segona targeta groga i l'equip quedàs amb inferioritat numèrica. El canvi suposarà un equip un poc més atacant per contrarestar l'agressivitat dels de casa.

* Què has vist en Julito, darrerament té el cap embolicat. Sí, certament, trob que va molt a la bartuli. L'altre dia havíem quedat per anar a beure, m'havia de tulifonar, però vatulidell em vaig cansar d'esperar i vaig quedar dormit davant el tulivisor.

* Si segueixen d'aquest pas no els quedaran reserves i hauran de fer servir la cantera: Alberto Fujimori i el Sargento Miravete serien dos bons candidats.

* Cançó estrella de **Castell Llubí:** "EL VENAÓ" ta-ta ta-ta ta-ra.

* REGIRADORS... Endevinau amb quin dos llinatges dels regidors de **Castell Llubí** podeu formar el nom d'un altre regidor.

REGIRADORS... REGIRADORS... REGIRADORS... REGIRADORS...

Qui sembla soledat recull silenci.

Miquel Calzada.

&&&& Uliana Marx & Aligi d'Àvila &&&&

més **blanca**
lavanderia

Avinguda San Vicenç Muro
Tel. i Fax: 86 00 65

TALLER MECÀNIC
JOAN ALOMAR

Reparacions en general, Venda de
Mobyettes, Vespes, Derbi, Puch,
bicicletes i cotxes.

C/. M^o Perelló, s/n • Tel. 52 22 88 • LLUBÍ

de PETITES PROSES BLANQUES DE SALVADOR ESPRIU.

Salvador Espriu, a més d'un gran poeta, també va tenir temps per dedicar a la prosa, amb prou èxit; recordem les novel·les "Laia" i "El doctor Rip", les narracions breus "Letizia", "petites proses blanques", els contes "Les ombres", l'obra dramàtica "Ronda de mort a Sinera", etc. Tot plegat dins un univers de símbols i mites que l'escriptor entrellaçava per donar forma a la seva expressió poètica.

Transcorria l'any 1937, en plena confrontació civil (aquella guerra entre germans), la "Biblioteca de la Rosa dels Vents" va publicar un volum sota el títol "Letizia" que incloïa, a més del relat "Fedra i Petites proses blanques", tres de les seves narracions més

conegudes, entre les quals hi figurava "El país moribund". Narració aquesta que, després d'haver transcorregut tant de temps, encara té la seva especial vigència; per la qual cosa l'hem escollida per bastir aquesta pàgina.

"EL PAIS MORIBUND. El país que havia perdut la seva ànima seia amb les mans buides vora el port i mirava amb tristesa les aigües mortes, quan jo vaig arribar. 'Seré aviat com elles. Ja ho veus, no expresso res, res de meu autèntic. Aviat seré com aquestes aigües, un mirall indiferent', es va exclamar. 'De cap manera!', li vaig respondre. 'Ets un gran, un formidable país.' 'En què ho coneixes?', s'escriu a l'obra, el pobre vell país, una mica revifat, perquè no hi ha ningú més apte que el pobres vells països per a les revifalles efímeres. 'En què ho coneixes?', va dir, caigut altra vegada en desesper. 'Soc una ombra, una carcassa.

Ja ho veus, ell va ser el nucli i el camí de la meua glòria', va dir assenyalant el port. 'D'ell sortien els vaixells cap a les conquestes, les sàvies lleis de tota la mar, la senyera orgullosa.

Ara, en canvi, és vell i moribund com jo. I la seva senectut, disfressada, com la meua, amb un maquillatge d'adjectius de bambolina. S'ha perdut la cadència de la meua llengua imperial. Ara la parlen a crits, sense acabar els períodes, afermada a base de blasfèmies i de gestos paleolítics. Se m'ha convertit en un volapuk sense intimitat ni finor, sense matís, empedreït de paraules sibil·lines, fredes, pedants, insuportables. No la llegeix ningú, i la mica de literatura que cultiven, raquífica, amorfa, grisa, sense personalitat ni entusiasme, no té un altre propòsit que servir finalitats electorals. Els meus fills no s'interessen per l'esperit i han perdut tota tradició de cultura i de finesa. Materialistes com són, imiten la tècnica aliena.

Sóc, ja ho veus, un país sense ànima. I ara justament, moribund i cansat, visc a la força una mascarada grotesca, el somni d'una ment ambiciosa, una ganyota mesquina. Sóc tan sols una anacrònica silueta medieval.' 'No, ets un gran país, un país d'esdevenidor, diantre!', el vaig interrompre. 'Una silueta medieval? I què, saps la importància que et resulta d'això? No llegeixes Spengler, Berdiaev, la premsa, la gent que ha contemplat Déu cara a cara, els descendents universitaris dels profetes? Es la teua hora, l'hora de la teua mar, de la teua llengua, del teu imperi, de la teua glòria, del teu seny.' 'El millor del món', cridava un cor llunyà i patriòtic. 'Ets ric, ets culte', prosseguia jo. 'Que em dius de la teua dansa?' 'La més bella del món', deia el cor. 'I de la teua cançó popular?' 'No n'hi ha d'altra, la, la, la canta-

va el cor. 'I dels teus pròspers hospitals, de la teua pau pública, de la teua polidesa ciutadana, de la bonhomia de la gent del teu camp? No pots escopir més, no pots mobilitzar més captaires, no pots ignorar més del que ignores. Tot té un límit, l'has aconseguit, no has d'exigir res més al teu esforç. Moribund? Qui tingués la teua salut, la teua empenta! en demanes proves? Quina altra que la de la teua gran ciutat, anàrquica, modèlica, pretenciosa, nou rica, sense gens de confort?' 'La millor de totes', exultava el cor. 'Això sí, no es pot negar que cap altra no té el seu Palau de la Música ni el seu Gran Metro', va convenir el país. 'Afegeix-hi també el sentit crític dels qui l'habiten, escolta'ls, li vaig dir. 'No es pot viure en aquesta cabila', deia la veu del pedagog Efreim. 'Que han de pensar de nosaltres Adler i els hongaresos?' 'Hélas, hélas, la bête humaine!', recitava l'harmoniosa gorja de Pulcre Trompel.li. 'Som d'un país de cinquena o potser de sisena categoria', afirmava amb una evident satisfacció Ecolampadi Miravilles. 'Els alemanys varen organitzar fa poc un concurs colossal. El

tema a desenrotllar era: 'Bases africanes de cretinisme en el homes i en els pobles.' Nosaltres n'hem resultat guanyadors.' 'Campions, nosaltres? L'agradable, l'única nova!', va dir, escitada, Aina Cohen, l'exímia poetessa. 'No oïu com el rossinyol refila per la victòria? Allí, a la masia dels vellards, mentre el bon jai:

'Escolta el càntic dolç de l'ocelleta
i pesa figues al regne de la son.
La testa venerable es congestiona
al ritme del xup-xup de l'arrossada.'

No oblideu, germans, que som el predilectes de Nostre Senyor'. va afegir la suau recitadora, després de desfermar i de rebre uns entusiasmes aplaudiments. 'Que no senties Aina, que no la senties? Te n'has convençut, ara?', vaig preguntar al país. 'Sí', va dir ell, entendent. 'Però sóc tan decrepit! Quin fred, tot em roda, em moro!', va xisclar de sobte. La faridura va ser fulminant, i no vaig tenir temps d'auxiliar-lo. El cos queia amb clapoteig a les aigües encalmades, en un solitari indret, i jo n'era l'únic testimoni. 'Mullar-me per ell?', vaig reflexionar. 'Ja en trobarem un altre que ens pugui fer més peça. Vaig a telegrafiar la notícia, és més essencial que intentar de salvar-lo. Quin èxit periodístic que serà!', vaig meditar, mentre m'allunyava. 'Que diu aquest beneit?, preguntaven l'endemà els conciutadans, en llegir el telegrama. 'Què diu?' 'Vell país ofegat ahir aigües port. No s'ha identificat cadàver.' Té, el país es va morir, visca! Fins tenim un país que se'n mor. Vejam, en volem detalls.'

Aquell dia les redaccions varen treballar d'una manera febrosa i compensaven amb escreix la quotidiana penúria econòmica editorial: almenys es varen vendre una cinquantena de peiròdics en llengua nostrada, en aquella llengua que amb tant de delicat amor n'han dit després vernaclea." (Salvador Espriu. Barcelona, 1934-1984)

contestí.

UN PANER FORADAT

S'altra dia en el diari hi vaig veure dibuixat un que President ha estat vestit de presidiari. Haurà d'anar a un herbolari que li don un preparat, perquè "un paner foradat" diu que ha trobat s'inventari, i un bon compte milionari a Suïssa li ha acusat.

LA SEU PLENA D'OUS

Ara faran el judici a un que era Molt Honorable, perquè un gran forat estable li ha duit aquest perjudici. No sé per quin malefici, ara es veu tan vulnerable? Serà perquè algun comptable volia més benefici? Volia el Molt Respectable la Seu plena d'ous?. Quin vici!

De mica en MiCa.

FERRERIA
BARTOMEU
PERELLÓ

Sa Carretera, 40 - Tel. 52 23 72 - LLUBÍ

...insípida és la meva paraula i capciosos els meus pensaments després de veure'ls a ells, amb els seu posat de perfectes rapinyaires, agoserats senyors de la befa impertinent, amb el seu alè retrògrada. Però vegeu aquest escrit, d'una mal volguda precarietat, com un signe d'esperança...

...ni pitos ni flautes de ferro, de mimbre, de llàtzeres ombrívoles, de marges desfets, de ponts desvolguts...

...petita incertesa la meva davant els miralls que reflexen aquesta mala vida que ningú porta...

...el cel i la seva metàfora, amb l'equilibri de la foscor. Imagin el dia que totes les rencúnies s'ofegaran sota el fluid verdós...

...els diners ballen, el seu ball és anòmal, l'ajuntament és com una intromissió il·legítima, com un gravamen per a la societat...

...la seva aliança és inexistent, el seu populisme esdevindrà no res, la dreta és morta, la força és del poble...

Una societat no solidària no pot ser mai una societat sòlida.